73STE JAARGANG No. 9709 DINSDAG 4 SEPTEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

De kabinetscrisis in Nederland

Zal overkomst van Gouverneur v. Tilburg impasse doorbreken?

Herstel van K. V. P. op sleutelposities mogelijk

Den Haag. — Optimisme en pessimisme ten aanzien van de kabinetsformatie in Nederland wisselen elkaar thans af. Wel wijst alles er op, dat de pogingen om nog op een redelijk tijdstip voor Prinsjesdag een nieuw kabinet te formeren met alle kracht worden voortgezet. Het belangrijkste is, dat de informateur de onlangs benoemde gouverneur van Suriname, mr. J. van Tilburg, oud-lid van de Eerste Kamer en oud-wethouder van Financiën van Rotterdam, naar Nederland heeft ontboden. Mr. van Tilburg is een van de gematigde figuren in de P.v.d.A. Hij zou als premier in een extra parlementair kabinet de geknipte man zijn.

GOUVERNEUR V. TILBURG

Min.-president, minister, of..... gouverneur?

De heer van Tilburg behoort tot de gematigde socialisten. Voor zijn politieke loopbaan was hij inspecteur van de belastingen. Hij is afkomstig uit de vooroorlogse Vrijzinnig Democratische Bond, die destijds een positie innam tussen de S. D. A. P. en de liberalen in. Na de oorlog vindt met de vroegere vrijzinnig democraten terug in de P. v.d. A. en de V.V.D.

Het is echter niet uitgesloten dat hij als minister van Financiën zal worden aagezocht. Het is de vraag, of een man als Hofstra, die men tot dusver vaak hoorde noemen, maar die met meer banden aan de socialistische fractie gebonden is, in de huidige constellatie wel zo goed zal passen. Bovendien heeft hij door zijn optreden als publicist en ook als Kamerlid in het verleden de naam gekregen juist zeer fel socialistisch te zijn. Men is thans bezig aan een kabinet, dat geheel los van de facties moet ontstaan. Om daarvoor ministers te kunnen krijgen is het nodig dat men aanklopt bij figuren die op een gegeven moment de politieke strubbelingen kunnen vergeten en zich geroepen voelen om in het belang van het land aan het werk te gaan, respectievelijk het werk af te maken. Het laatste geval doet zich voor bij de demissionaire minister van Sociale Zaken de heer Suurhoff, die reeds enige malen bij de informateur op bezoek is geweest. De heer Suurhoff is bekend om zijn onafhankelijk in de P.v.d.A. en zijn positie is voldoende sterk om partij en fractie geheel buiten zijn eigen beslissing te laten.

Gaat Drees nog een rol spelen?

Dat de infomateur voorts met de demissionaire ministerpreident dr. Drees heeft gesproken kan erop wijzen, dat hij moeilijkheden, voortvloeiend uit het strak volhouden van een extra parlementaire opzet, wil voorkomen. Er moet echter ook rekening mee worden gehouden dat de geruchten als zou dr. Drees na zijn mislukking als formateur beslist niet meer de leiding op zich willen nemen van een kabinet, met het nodige voorbehoud moeten worden herzien.

Wanneer prof. de Gaay Fortman zelf ministerpresident zou worden, brengt hij het ministeriëele leven van mr. Algera aan Verkeer en Waterstaat in gevaar. Het is namelijk niet aan te nemen dat de A.R. drie zetels zou krijgen.

Het is nog helemaal onzeker hoe de K.V.P. een van de departementen in de economisch-financiële sector zal krijgen.

Dat dit reëel is wordt thans zelfs van socialistische zijde wel toegegeven. Wij vernamen een geluid in die kringen, dat de A.R. na het verlies bij de verkiezing maar wat in zou moeten binden. Prof. Zijlstra zou dan van Economische Zaken naar Verkeer en Waterstaat kunnen verhuizen om zijn departement geheel vrij te maken voor een katholiek. Het lijkt een weinig waarschijnlijke oplossing, maar zij is typerend voor de socialistische mening, waarin thans een herstel van de K.V.P. op een van deze sleutelposities in het kabinet begint te passen.

Het bezoek dat de informateur voorts aan de demissionaire minister Ir. Staf heeft gebracht is onder de huidige omstandigheden in verband te brengen met het feit dat prof. de Gaay Fortman in hem de toekomstige minister van Landbouw ziet.

De CH-minister ir. Staf, oud-directeur-generaal van Landbouw heeft eenzelfde onmisbare dosis eerzucht als zijn socialistische ambtgenoot Suurhoff. De bedoel die de heer Mansholt na tien jaar agrarisch bewind zal nalaten, wanneer hij straks naar de Wereld Voedsel-organisatie gaat, is er een met veel problemen bezwaard. Het lijkt precies een taak voor de organisatorische talenten van de heer Staf, die na vier jaar ervaring in het demissionaire kabinet weet hoe de zaken precies liggen en hoe hij ze uit moet buiten.

De gouverneur van Suriname, Z. Exc. J. van Tilburg, is inmiddels vanochtend om kwart over vijf — plaatselijke tijd — op Schiphol aangekomen. Hij werd o.a. begroet door de kabinets-informateur.

Op een onmiddellijk na zijn aankomst gehouden persconferentie zeide gouverneur van Tilburg nog weinig te kunnen zeggen. „U weet allemaal meer dan ik over de kabinetsformatie" — zo zeide hij — „Want eerst in het vliegtuig, op weg hierheen, heb ik mij enigszins op de hoogte kunnen brengen. Ik kreeg namelijk „De Volkskrant" en „Trouw" te lezen".

Prof. de Gaay Fortman interrumpeerde de gouverneur na deze opmerking met een lakoniek „dat is eenzijdige voorlichting".

Gouverneur van Tilburg vertelde, dat hij in de loop van zijn reis meer kranten kreeg, zoals ook „Het Vrije Volk", hetgeen Prof. de Gaay Fortman de opmerking ontlokte; „Langzamerhand kwam U dus in de brede basis terecht".

De reis, zo vertelde Z. Exc. van Tilburg, ondervond enige vertraging. Aanvankelijk was hij reeds zondagavond op Schiphol verwacht, doch de Super Constellation van de KLM, die hem uit Curaçao zou halen — een een normaal lijnvliegtuig — kreeg op de uitreis naar de West motorstoring, kwam te laat op Curaçao aan en kreeg alles bijeen voor Schiphol dertig uur vertraging.

De journalisten vroegen gouverneur van Tilburg hoe lang hij in Nederland meende te blijven en hij zeide daarop: „Ik heb er geen flauw idee van".

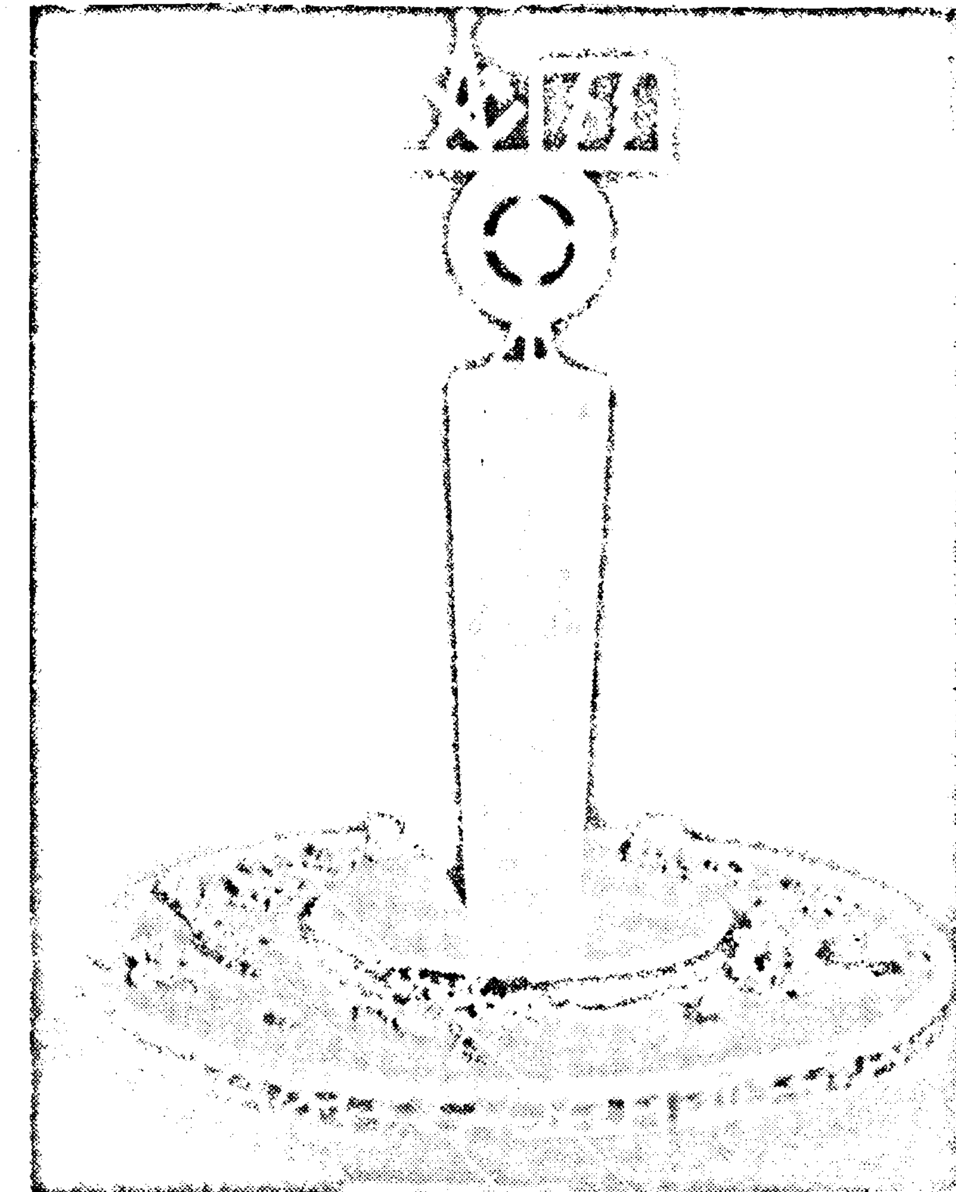
Ook de informateur zelf kon op Schiphol slechts zeer weinig over de kabinetsformatie mededelen. „Maar — zo zeide hij — als U weet hoe moeilijk ik vroeg kan opstaan en U ziet mij van hier om vijf uur des ochtends op Schiphol de gouverneur afhalen, dan blijkt daar wel uit, dat ik de komst van de heer van Tilburg voor de kabinetsformatie van belang acht".

Gerharts slechts op twee van de vijf ten laste gelegde punten veroordeeld

Willemstad. - Voor het Gerecht in Eerste Aanleg is hedenochten uitspraak gedaan in de zaak tegen het statenlid Gerharts.

Rechter A.H. Roose veroordeelde de beklaagde tot een gevangenisstraf van 1 jaar en 6 maanden, met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht en ontzetting uit het passief Kierecht voor de tijd van 6 jaar:

De beklaagde waren vijf gevallen ten laste gelegd. Hij werd echter slechts op twee punten veroordeeld. Verdedigers waren de heren mr. dr. J.L.A. Visser en R.J. Isa.

Dit is de maquette van het monument van de heer de Windt, oud-leerling van de R. K. Ambachtsschool St. Jospeh, en thans werkzaam bij D.O.W., dat door een jury werd uitgekozen om te worden geplaatst op het schoolterrein van genoemde onderwijsinrichting als een herinnering aan het 25-jarig bestaansfeest van deze school, dat enige tijd geleden werd gevierd.

★★★ Geen eervolle politiek

Er zijn naar aanleiding van het stilzwijgen van minister Yrausquin na zijn laatste langdurige verblijf in Nederland ongetwijfeld velerlei interessante bespiegelingen te houden. Toen dezelfde minister van financiën enige tijd geleden uit Venezuela terugkwam, waar hij economische besprekingen had gevoerd en op enige successen kon bogen, riep hij aanstonds pers en radio bijeen om deze mededeling te doen van de bereikte resultaten. Zij die het relaas in krant en radio vernamen, hebben zich uiteraard wel verwonderd afgevraagd, waarom zij dit uit de mond van de minister van financiën vernamen, terwijl zogoed als de gehele materie een economische aangelegenheid was en dus tot het departement van minister van Romondt behoorde. Doch toen een bevredigende verklaring uitbleef, hebben zij zich er toch maar (noodgedwongen) bij neergelegd, omdat er tenminste iets was bereikt, waarvan men aannam dat het in het belang van de Nederlandse Antillen was.

Na zijn veel meer tijd in beslag genomen hebbende en minstens even belangrijke reis naar Nederland, blijft de minister in alle talen zwijgen. Het is bereiken, namelijk een verlichting voor de Antilliaanse begroting, waarwaarvoor geen dekkingsmiddelen aanwezig zijn.

Op welke wijze de minister gedacht had met Nederlandse hulp de begroting sluitend te krijgen, hebben wij nimmer vernomen. Doch men behoeft zich niet in diepgaande beschouwingen te verliezen om tot de voor de hand liggende opvatting te komen, dat de regering ook ditmaal weer evenals vorig jaar de defensie-post tot de sluitingspost van de begroting tracht te maken. Zij kan dat te allen tijde doen met een beroep op de teruglopende economie der Nederlandse Antillen en de daarmede verband houdende verminderde inkomsten. Artikel 35 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden luidt immers: „Suriname en de Nederlandse Antillen dragen in overeenstemming met hun draagkracht bij in de kosten, verbonden aan de handhaving van de onafhankelijkheid en de verdediging van het Koninklijk".

Met dit artikkel kan van alles gedaan worden (en is vorig jaar ook al iets gedaan!) Want de regering heeft het geheel in haar macht de draagkracht van het land te verhogen of te verminderen al naar het haar goeddunkt. Zij kan bijvoorbeeld sociale voorzieningen in het leven roepen, die een veel te grote belasting van het landsbudget vormen. Zij kan een geheel overbodige dure voorlichtingspost in het leven roepen en zij kan door een onsympathieke salaris en pensioen-regeling voor ministers en Gevolmachtigde Minister het land op kosten jagen, waarvan de gevolgen thans nog niet eens helemaal zijn te verzien. Al die zaken verminderen de draagkracht van het land en dientengevolge de in het Statuut aangegane verplichting bij te dragen in de kosten verbonden aan de handhaving van de onafhankelijkheid en de verdediging van het Koninkrijk. Dat de huidige regering dit openlijk erkent, blijkt uit die post van ruim drie miljoen gulden, waarmede zij zegt geen raad te weten, en waardoor zij (wel een beetje amateuristisch) suggereert, dat dit geld ergens anders vandaan moet komen (uit Nederland), dan wel dat een belangrijke post op de uitgave-zijde (de defensie-bijdrage) moet vervallen, en dus ook op die wijze Nederland voor het tekort moet opdraaien.

Wij vinden dit een weinig eervolle politiek en niet getuigend van veel trots op het eigen kunnen en de zo hooggeschatte zelfstandigheid.

En dat alles dan nog wel, nadat de poging tot vorming van een Antilliaans vrijwilligerscontingent bij de strijdkrachten van het Koninkrijk op zulk een erbarmelijk fiasco is uitgelopen. Er meldden zich niet eens zoveel bruikbare mannen om een minimum contingent te vormen en daarmede een (overigens nog maar pover) begin van een Antilliaanse strijdmacht te maken. Kan men het iemand euvel duiden, wanneer hij door dit alles de indruk krijgt, dat de huidige regering van dit Rijksdeel de Preambule van het Statuut, waarin staat, dat Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen verklaard hebben op voet van gelijkwaardigheid de gemeenschappellijke belangen te zullen verzorgen, eenzijdig uitlegt en de samenwerking met Nederland binnen het Rijk te eigen bate tracht aan te wenden? Als het niet zo is, dan heeft het er inderdaad wel de schijn van. Dat Nederland er voor past zich voor dat karretje te laten spannen, zal men dit land wel niet kwalijk kunnen nemen.

Wellicht zijn om die reden Yrausquin's besprekingen aldaar niet verlopen, zoals de bewindsman zich dit gewenst had!

Salesia vrijgesproken

Willemstad. - Hedenochtend is in de Aruba-zaak tegen E.F. Salesia voor het gerecht in Eerste Aanleg uitspraak gedaan. De beklaagde werd vrijgesproken, daar de rechter niet bewezen achtte, dat hij geld had aangenomen, en geen oplichting kon worden ten laste gelegd omdat de mensen, die de hulp van beklaagde hadden ingeroepen, in de kracht van geest geloven.

Verdediger was de heer C.E. Cathalina.

HISTORISCH BESLUIT

„De Gezelligheid" krijgt eigen clubgebouw

BESTUUR gemachtigd obligatielening van f 25.000.— aan te gaan

Willemstad. — Sociëteit De Gezelligheid heeft gisteravond op een algemene ledenvergadering het belangrijke besluit genomen het bestuur te machtigen tot aankoop of in erfpacht nemen van een terrein over te gaan en daarop een eigen clubgebouw te stichten.

Door dit belangrijke, en men kan wel zeggen: historische besluit zal een einde komen aan de eigenaardige toestand, dat de oudste Sociëteit van Curaçao in een gehuurd pand is ondergebracht. Het is wel duidelijk, dat de recente moeilijkheden met de vorige verhuurder de naaste aanleiding tot dit besluit zijn geweest. De club dreigde doorlopend „op de schopstoel" te komen zitten, vooral nu ook de voorlopige oplossing voor een vestiging aan de Handelskade (Kelber) niet als ideaal werd gezien.

Gisteravond hebben de 32 (van de 330!) leden, die in de tijdelijke club in het gebouw van Palacios — onder het genot van een Ron Pampero cocktail! — ter vergadering waren verschenen, het verstandige besluit genomen aan alle onzekerheid en weifeling een einde te maken.

Zij besloten tot de volgende drie belangrijke zaken.

1. De club zal niet in het gebouw-Kelber aan de Handelskade worden ondergebracht.

Dit besluit werd met 30 tegen 2 stemmen aangenomen.

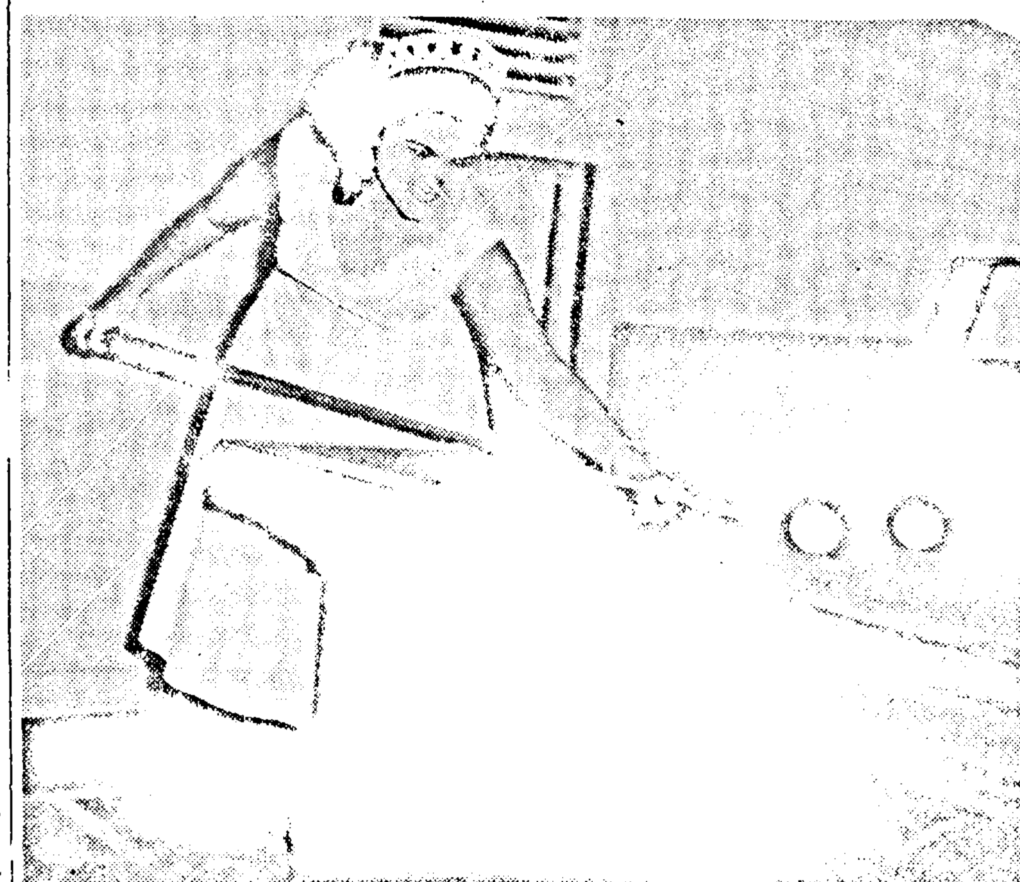
2. Unaniem werd besloten het bestuur te machtigen alle maatregelen in het belang van de Club te nemen en o.a. over te gaan tot de aankoop of het in erfpacht nemen van een terrein en daarop een eigen clubgebouw te stichten.

3. Eveneens unaniem werd het bestuur gemachtigd een obligatielening tot een maximum van f 25.000.— aan te gaan als een noodzakelijke aanvulling van de reeds beschikbare fondsen.

De vergadering, die door de heer v.d. Dijs werd voorgezeten, werd o.m bijgewoond door de heer mr. dr. J. L A. Visser, rechtskundig adviseur, en de heer K. Gerhardt, financieel deskundige.

Het quorum voor een ledenvergadering van „De Gezelligheid" bedraagt 21 en werd dus ruimschoots overschreden, aangezien 32 leden de vergadering bijwoonden.

Het bestuur wacht thans de dankbare doch zware taak „De Gezelligheid" in een nieuw tijdperk binnen te leiden, door deze oudste club van Curaçao binnen zo kort mogelijke tijd aan een nieuw eigen gebouw te helpen.

Op deze charmante wijze opende de sportkoningin Lucille de Haseth, gisteravond in J.P.F. de Persoonlijke Biljart-kampioenschappen van Curaçao.

LUCILLE doet eerste stoot in Curaçaose biljartkamp

Onder zeer grote belangstelling begonnen maandagavond de biljartwedstrijden van de C.B.B. voor de persoonlijke kampioenschappen in de JPF-club op Plantersrust. Voorzitter De Haan opende deze avond met een hartelijk welkom en memoreerde in het kort het prettige en sportieve verloop der vorige wedstrijden van de CBB. De voorzitter van JPF, de heer Th. Simoons reikte bij deze gelegenheid de queu's uit aan de winnaars van het JPF biljart-tournooi, mej. A. Aksel en de heer De Wit. prijzen waren uitgeloofd door de heer Wessels van het Sur. Phil. orkest. Ook dankte hij het bestuur van de CBB, dat hem de gelegenheid had gegeven deze uitreiking te mogen doen. Hij heette alle aanwezigen welkom in de Club en zegde als gewoonlijk allemedewerking aan de CBB toe. Sportkoningin L. de Haseth verrichtte de eerste stoot en zij spoorde aan vooral de sportiviteit hoog te houden. Onder de aanwezigen waren ook de heer Fraterman, voorzitter van de Asiento-biljartclub en de andere voorzitters van deaangesloten verenigingen en biljartafdelingen. De wedstrijd tussen Girigorie van DWS en Lenderbor van CSC eindigde in een gelijkspel daar Girigorie op sensationele wijze door een masséestoot bij het 124ste punt gelijk maakte.

De andere wedstrijd van de "C"-klasse tussen W. O'Niel van JPF en Schoop van RBC eindigde in een overwinning voor O'Niel met een absolute meerderheid. Het actieve bestuur van de CBB gaf bij deze gelegenheid het eerste nummer van haar eigen blad uit, dat de naam draagt "HET GROENE LAKEN". Het voltallige bestuur was aanwezig bij de wedstrijden.

Mr. Povel geinstalleerd als president Hof van Justitie

Willemstad. — Hedenmorgen om elf uur is tijdens een plechtige zitting van het Hof van Justitie en onder zeer grote belangstelling mr. F.R. Povel geïnstalleerd als president van het Hof. Nadat de leden van het Hof achter de groene tafel hadden plaatsgenomen en de griffier, de heer G.C. Sprockel, het benoemingsbesluit had voorgelezen, verklaarde mr. Povel zichzelf als geinstalleerd.

Namens het Hof werd de nieuwbenoemde toegesproken door het oudste lid van het Hof, mr. L. A. L. Weeber. Voorts werd de heer Povel gelukgewenst door de procureur-generaal, mr. W. C. van Binsbergen, en door de voorzitter van de Vereniging van Practizijns in de Nederlandse Antillen, mr. D. S. Jessurun Cardozo. Nadat deze sprekers aan het woord waren geweest, dankte mr. Povel in de eerste plaats H. M. de Koningin voor zijn benoeming en vervolgens de sprekers voor hun waarderende woorden en voor de vriendschap, die hij van hun heeft ondervonden en die hij hoopt, dat zal worden gecontinueerd. Ook dankte hij de andere aanwezigen en sloot vervolgens deze plechtige zitting van het hof.

Wij komen op deze installatie nog nader terug.

New York. — Om zijn achtste infanterie divisie "een goed figuur" te laten slaan, wanneer deze divisie in de herfst naar Duitsland zal vertrekken, heeft generaal-majoor Thomas Watlington in Colorado (USA) maatregelen getroffen. Hij heeft 20 van zijn mannen gestraft, omdat zij zijn bevel niet hadden opgevolgd hun lichaamsgewicht drastisch te verminderen. Volgens de generaal zijn ongeveer 1200 van zijn 25.000 ondergeschikten veel te dik. Acht honderd man zijn reeds, dankzij een streng dieet, op het door de generaal gewenste gewicht gekomen.

Jaarvergadering V.G.K.S.

Emmastad. — De Ver. van Geëmployeerden der Koninklijke - Shell (V.G.K.S.) hield gisteravond haar jaarvergadering in Societeit Asiento te Emmastad, welke vergadering door Onder de aanwezigen bevonden zich ongeveer 100 leden werd bijgewoond. o.a. de heer J. A. Spégt, vertegenwoordiger van de VGKS op Aruba en de heer R. J. Isa, rechtskundig adviseur.

Het bestuur en de penningmeester werden door de leden gedechargeerd voor het gevoerde beleid over het dienstjaar 1955-56.

Gedurende de vergadering werden de namen van de nieuw gekozen leden van het bestuur bekend gemaakt. De verkiezing vond plaats, zoals wij reeds gemeld hebben, op 21, 22 en 23 augustus. Gekozen werden de heren drs O. Beaujon, H. Aschmoneit, J. v. Duinen, L. A. J. mostert en J. Robles.

Bursalen-machine te Amsterdam aangekomen

Dr Plesmanluchthaven. — De bursalen-machine, die zondagnacht van Curaçao vertrok, is vanmorgen om 05.45 uur Amsterdamse tijd op Schiphol aangekomen. Dit is 00.15 uur Antilliaanse tijd.

De Superconnie, die 25 september van Curaçao vertrok, arriveerde te Amsterdam vanmorgen om 05.15 uur locale tijd.

Het toestel, dat 2 september van Amsterdam opsteeg, landde op 3 september te Curaçao om 21.45 uur.

In hogerberoep levenslang tegen Rijna geëist

Willemstad. - Vanmorgen diende voor het hof van Justitie de behandeling in hoger beroep van de moord op de cipier van de strafgevangenis alhier Van Stede. Beklaagde P.H. Rijna werd in de eerste aanleg veroordeeld tot 18 jaar met aftrek wegens het vermoorden van deze cipier met de gepunte steel van een flitspuit.

Vanmorgen eiste de Procureur Generaal Mr. W.C. van Binsbergen, na uitvoering requisitoir, levenslange gevangenisstraf.

Na een uitgebreid pleidooi vroeg de verdediger, de uit Aruba overgekomen advocaat Mr. P.P.C.H. van de Voort ontslag van rechtsvervolging wegens ontoerekeningvatbaarheid van de beklaagde.

Het college van rechters bestond uit: Mr. F.R. Povel president; Mr. L.A.L. Weeber en Mr. G.C. Sprockel.

De procureur begon zijn requisitior met te zeggen, dat het drama dat zich op 2 mei in de cel voltrok, zijn inziens geen moeilijkheden opleverde ten aanzien van de bewijsvoering. Hij achtte opzet en voorbedachte rade aanwezig en kwalificeerde het gebeurde als moord Wegens de enigszins verminderde toerekeningsvatbaarheid van Rijna wilde hij niet de doodstraf vragen en hij zag als enige middel tot herstel van de verstoorde rechtsorde een levenslange opsluiting.

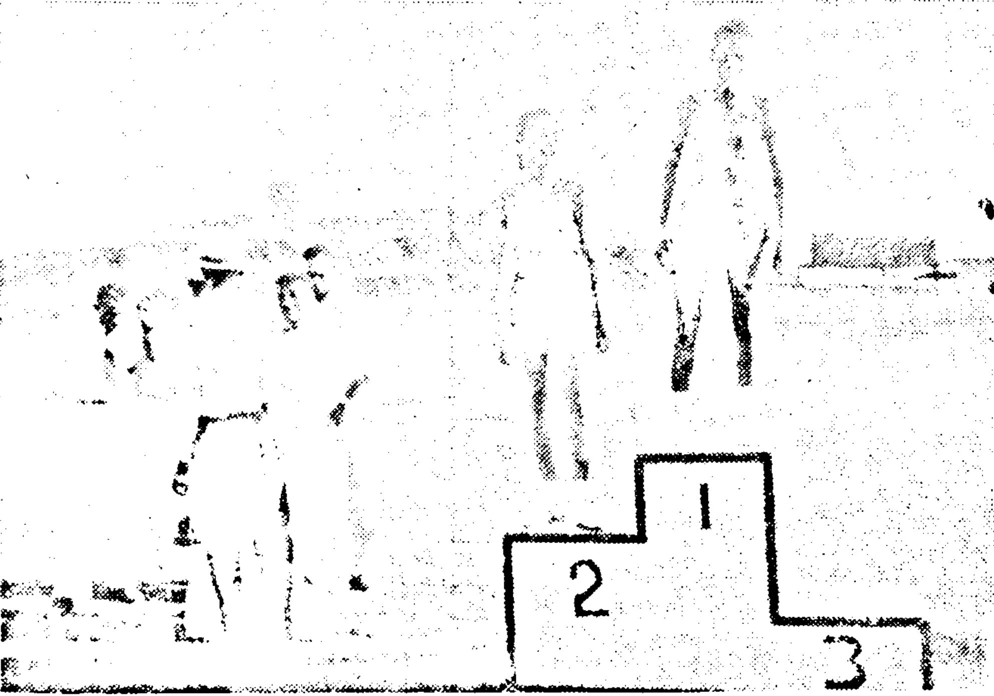
De verdediging was in haar geheel opgebouwd rond de vraag of Rijna toerekeningsvatbaar is. Volgens de lezing van de verdediger is dit niet het geval. Hij wees het college van rechters erop, dat Rijna thuis hoort in een Phsychiatrische inrichting. Het feit, dat een dergelijke inrichting in de Ned Antillen niet bestaat mag er niet toe leiden, dat Rijna veroordeeld zal worden tot gevangenisstraf, terwijl hij niet als strafwaardig beschouwd kan worden. Het niet bestaan van de inrichting mag hem derhalve niet worden tegengeworpen. Mr. van den Voort besloot zijn pleidooi met het vragen van ontslag van rechtsvervolging wegens ontoerekeningsvatbaarheid.

De uitspraak volgt over 14 dagen. Op de publieke tribune was een zeer grote belangstelling voor deze zaak.

Athletiek en wielrijden te Suffisantdorp

ARUBA slaat goed figuur op A.A.A.-sportwedstrijden

Prijzen werden in volkomen duisternis uitgereikt

Suffisantdorp. — In het afgelopen week-einde stond Suffisantdorp in het teken van sport ter ere van de verjaardag van H.K.H. Prinses Wilhelmina De Surinaamse Dorpscommissie had zaterdagavond een danspartij georganiseerd in de club, die trots het slechte weer, geslaagd mag worden genoemd. het was er gezellig druk en de muziek van het conjunto „Jóvenes del Caribe' was best hetgeen bijdroeg tot de gezelligheid.

Traditie getrouw organiseerde de „Amateur Athletic Association of Suffisant" atletiek en wielerwedstrijden, die op het terrein achter de bioscoop onder enorme belangstelling werden gehouden.

Met het programma, dat 21 nummers bevatte werd zaterdagmiddag een aanvang gemaakt en zondagmiddag voortgezet. Aan de wedstrijd namen op uitnodiging van de "A.A.A." een ploeg van 16 atleten van Aruba deel, Curaçaose, B.W.I. Portugezen en Hollanders vormden de ploeg van Curaçao. Met een parade van al de deelnemers en officials werd een aanvang gemaakt met de tweedaagse ontmoetingen. Op het einde van de wedstrijden reikte de heer Th. G. Boot Wnd. chef van Suffisantdorp de fraaie prijzen uit, die welwillend waren uitgeloofd door de CPIM, en verschillende grote zaken in Willemstad, die niet graag hiervan bekendheid willen geven. De heer Boot, hield een enthousiaste toespraak, waarin hij de winnaars feliciteerde met hun behaalde prijs, ook zij die niet in aanmerking komen voor een prijs prees de Spr voor hun geleverde prestatie, laat het U niet ontmoedigen, daar U geen prijs hebt kunnen veroveren, zet door het is slechts om de sport dat U mede doet doch vooral voor een goede lichamelijke conditie. De heer Boot besloot zijn toespraak met de hoop, dat bij een volgende ontmoeting ook andere nationaliteiten aan de wedstrijden zullen deelnemen.

Vervolgens was het de heer T. A Pollard, voorzitter van de "A. A. A." die een korte rede hield, hij dankte de CPIM, voor de steeds ondervonden medewerking, die bijdraagt dat de athletieksport in Suffisantdorp een grote vlugt neemt, ook dankte de heer Pollard de Arubaanseploeg, die spontaan op de uitnodiging zijn ingegaan om deel te nemen aan de wedstrijden Tot slot dankte hij de gulle prijsgevers en voor de verschillende medewerking die de Association heeft mogen ondervinden van deelnemers en stille werkers. — De laatste spreker was de heer Roy van Putten, voorzitter van de atletiekbond van Aruba, die namens zijn ploeg dank uitbracht voor de uitnodiging en voor de goede ontvangst op Curaçao, spr. vond het prettig dat Aruba aan de wedstrijden heeft mogen deel nemen. (Van de heer Van Puttten weten wij mee te delen dat hij spoedig namens het Gouvernement, met eenstudiebeurs van 4 jaar naar Amerika zal gaan alwaar hij zich al bekwamen op sport en sociaal gebied.)

NIET GOED? GELD TERUG

Suffisantdorp. — Zaterdag mislukte in het 'Suffisanttheater, de eerste "30-centen" bioscoopvoorstelling. Er werd n.l. de film "Dragonfly Squadron" vertoond en op een gegeven moment kregen de toeschouwers een andere rolprent te zien van het Cowboy-genre. Men heeft kennelijk verschillende films in elkaar gelast. De bioscoopbezoekers mogen nu gratis met een hulpkaart een andere voorstelling bijwonen. Voor de filmexploitant Moron betekende deze 'voorstelling' een strop.

Met een hartelijk woord reikte vervolgens de heer Boot de prijzen uit. Hieronder volgen de uitslagen:

100 meter hardlopen: 1. E. Vorst (Aruba) 11 sec. en 2. N. Helm (Curaçao). 1 mijl wielrennen (klasse-A): J. Gario (Aruba) 2.34. en 2. H. Llewellyn (Curaçao) 2.40. 1 mijl wielrennen (klasse B3: 1. M. Walley (Curaçao 2.43. en 2. E. Robinson (Curaçao) 2.43.5: Hoogspringen: 1. G. de Matos (Aruba) 1.70 meter en 2. J. Heinigen (Curaçao) 1.65 meter: 75 meter hardlopen: 1. L. Kirindongo (Curaçao) 10 sec. en 2. J. Heinigen (Curaçao); Speerwerpen: 1. A. Gregorius (Curaçao) 48.92 en 2. J. Rooi (Curaçao) 42.05: 1 mijl wielrennen dames: 1. H. Llewellyn (Curaçao) 3.13. en 2. A. Ross (Curaçao). Baanronde sprint: 1. H. Llewellyn (Curaçao) 25 sec. en 2. J. Gario (Aruba) 27 sec. 200 meter hardlopen: 1. E. Vorst (Aruba) 23.1.5 en 2. J. Martina (Curaçao) 23.2.5 800 meter hardlopen: 1. J. Werleman (Aruba) 2.12.4. en 2. I. Wever (Curaçao) 2.16 9 mijl wielrennen (klasse-B) 1. D. Roseli (Curaçao) 26.1 en 2. E. Gario (Aruba) 26.1.05. 100 meter hardlopen — finale: 1. E. Vorst (Aruba) 11.3 en 2. E. Supriana (Aruba) 11.4 5 mijl wielrennen: 1. R. Ross (Curaçao) 14. min. en 2. E. Gario (Aruba) 14.6 1/2 mijl wielrennen (klasse-A): 1. H. Llewellyn (Curaçao) 1.14 en 2 S. Llidge (Curaçao) 14.6. Verspringen: dames 1. L. Kirindongo 5. 02 meter en 2. I. van Hewneigen 4.07 meter, beiden (Curaçao). Verspringen - heren 1. I. Cooper (Aruba) 6.05 meter en 2. E. Vorst (Aruba) 6.02 meter. 400 meter hardlopen: 1. J. Werleman (Aruba) 54.6 sec. en 2. F. Elias (Curaçao) 56.8 sec. 3 mijl wielrennen - Curaçaose kampioenschap: 1. H. Llewellyn 8. 21 en 2. R. Ross (Curaçao) 8.23 200 meter hardlopen- finale: 1. E. Vorst (Aruba) 23.45 en 2. J. Martina (Curaçao) 23.49. 1500 meter hardlopen: 1. M. Martina (Curaçao) 4.46.04 en 2. I. Veeks (Curaçao) 4.50.06. 15 mijl wielrennen: 1. E. Gario (Aruba) 44.36 en 2. S. de Graaf (Aruba) 44.34. Kogelstoten - heren: 1. N. Adriana (Curaçao) 13.22 meter en 2. J. Rooi (Curaçao). 10.35 meter. Kogelstoten- dames: 1. I. van Hewneigen (Curaçao) 8.75 meter en 2. F. Emanuel (Curaçao) 8.74 meter. Discuswerpen: 1. J. Rooi (Curaçao) 33.19 meter en 2. N. Adriana (Curaçao) 31.32 meter.

Tot slot van dit verslag moet het ons van de pen n.l., dat het nodig is om bij deze soort van wedstrijden een E. H. B. O.-post op te zetten. Wanneer hieromtrent het verzoek gedaan wordt aan het Rode Kruis, zal dit zeker gaarne aan dit verzoek worden voldaan. Er zullen dan enkele Rode-Kruis helpers post vatten, die met kennis van zaken kunnen ingrijpen, wanneer zulks nodig is z.a. bij één van de races het geval was. Eerder hebben wij hiervoor gepleit. Ook happert er wat aan de organisatie, de verschillende nummers volgen te lang op elkaar op het geen niet aantrekkelijk is voor de toeschouwers, die in de zon staan te bakken, de athletieksport wordt hierdoor niet gestimuleerd. Vervolgens mogen wij de suggestie doen om voortaan na elk nummer, wanneer de winnaars op de victorystand hebben plaats genomen hun de prijzen uit te reiken, men voorkomt hiermede, het onnodige prijzen uitreiken na de wedstrijden, dat ruim anderhalf uur in beslag neemt. Tot slot feliciteren wij de "Amateur Athletic Association of Suffisant", die op 31 augustus haar zesde verjaardag herdacht.

De studenten, die naar Nederland gingen

De studenten, die zondagavond met het chartervliegtuig van de K.L.M. naar Nederland vertrokken, zijn:

Beurzen Nederlandse Antillen: J. A. Verwijk, E. S. Anthony naar Baarle-Bloem naar Den Haag, R. R. Chapman naar Den Haag, M. F. Scot naar Beverwijk, E. S. Anthony naar Baarle-Nassau, G. Buckley naar Delft, E. L. Wout naar Alkmaar, R. A. Berkel naar Eindhoven, E. B. Bronswinkel naar Roermond, H. F. Coffi naar Groningen, C. de Cuba naar Reuver, E. D. Harms naar Roermond, A. M. Hoevertsz naar Roermond, M. Luydens naar Roermond, R. W. Marques naar Den Bosch, J. D. V. Oduber naar Den Bosch, I. C. Richardson naar Rotterdam, J. F. Richardson naar Alkmaar, G. P. Trinidad naar Dongen, A. B. Dreischor naar Rotterdam en L. R. Emmanuel naar Reuver.

Overtocht ten laste van de N. A.: C. Martijn naar Amsterdam, K. J. Philips naar Venlo, en C. M. de Freitas naar Sittard.

Particulier studerende: K. Chong naar Den Haag.

Opdracht voor studie Inspecteur van Politie: H. P. Luidens naar Hilversum.

Beurzen eilandgebied Curaçao: A. B. Bendt naar Den Haag, E. J. Bloem naar Blerick, W. F. Casimiri naar Enschede, A. Mijmering naar Hilversum, A. G. Inderson naar Den Haar, H. A. Natividad naar Den Bosch, A. P. Piron naar Leiden, R. J. F. Ranis naar Sittard, G. B. Romondt naar Blerick, A. E. Schoop naar Vlissingen, T. E. Sedney naar Amsterdam, R. I. Thijm naar Zetten, L. E. Wawoe naar Nijmegen en E.D.G. Willems naar Veghel.

Beurzen eilandgebied Aruba: F. M. Frank naar Reuver, A. T. Hoevertsz naar Reuver, C. L. Maduro naar Reuver, R. S. Arends naar Nijmegen, E. P. Nunes, L. B. Heronimo, J. R. Every naar Nijmegen, V. Kock naar Nijmegen, G. H. Abrahamsz, W. M. Wever naar Eindhoven, M. W. Williams, C.C. Marques naar Reuver, G. S. Malmberg naar Dongen, R. M. Raymann naar Baarle-Nassau, N. W. van Eer, J. P. Guicherit naar Baarn, H. A. L. Fowler naar Zeist, Q. B. Richardson naar Baarn, I. E. Bergen naar Soest, F. H. Habibe naar Nijmegen en M. A. Roos naar Baarn.

Particulier studerenden uit Aruba: P. Arends, M. A. Croes en F. M. Garrido. Reisleider van het eilandgebied Curaçao was de heer R. D. da Costa Gomez.

„De Snelvlucht"

Op zondag 2 september werd door de Vereniging van Postduivenhouders "De Snelvlucht" de vijfde- uit een serie van 6 wedvluchten voor Jonge duiven gevlogen vanaf Westpunt. Voor deze wedvlucht waren 96 duiven ingeschreven.

De uitslag was als volgt:
Gebr. Rojer, 1, 4. Vis, 2, 5, 26. Willems, 3, 7, 8, 11, 15, 16, 18. van Lit, 6; 10; 13; 19, 27, 30, 32. Botman, 9. Schoop, 12, 20 25. Comb. Bouwhuis-Schotborgh, 14, 22 Rodriguez, 17, 23, 24, 28, 29, 31. Boelhouwer, 21.

De stand is Voor:
"Onaaangewezen vogels'
van Lit 762 punten; Vis 696. Willems 641, Rodriguez 599, Schoop 534, Botman 474, Comb. Bouwhuis-Schotborgh 381, Gebr. Rojer 360, van Eyma 346. Hofmans 293, Boelhouwer 259, van Haren 62. Comb. v/d Kamp-Altena 43.
"Aangewezen vogels".
Vis 393 punten, Comb. Bouwhuis-Schotborgh 335, Rodriguez 216, Schoop 211, Willems 191, van Eyma 182, van Lit 164, Botman 64, van Haren 62, Boelhouwer 61, Comb. v/d Kamp-Altena 43.
"3-Horses beer beker"
Vis 834 punten, van Lit 786, Gebr Rojer 671, Willems 625, Hofmans 555 Schoop 536, Rodriguez 452, Comb. Bouwhuis-Schotborgh 335, Botman 333, van Eyma 211, Boelhouwer 184, Trappenberg 126, Comb. Anemaet- de Boef 68, van Haren 62, Comb. v/d Kamp-Altena 43.

De hoogstgemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was ruim 859 meter per minuut.

Filmvoorstellingen in Cultuurcentrum

Willemstad. — Morgen en donderdag vinden weer cultureele filmvoorstellingen plaats in het Cultuurcentrum. Het programma luidt als volgt:
First Snow, een komische film van Paul Terry Toons. Human Body, menskunde op het witte doek. Appleton and Fields, walts in D flat major, F. Chopin, Sicilienne, J. S. Bach, Grand variations, F. Liszt. Daniel Boone, Geschiedenis van Amerika. — Pauze — Salt Shaker, komische muzikale film. Alibaba and the forty thieves, Alibaba en de veertig rovers. Law of the Trigger, een cowboy film met Hopalong Cassidy. Moan and Broan, als slot: The Famous Kids....

De voorstellingen beginnen om 8 u 15 p.m.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de kleintjes,
18.00 Pabien,
18.30 Nieuws
18.45 En nu.... Tante Aukje.
19.00 Arubaanse Jukebox
19.15 Actualiteiten
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U!
21.00 C. C. C. Kwartiertje
21.15 Klassiek Dinsdagavond
22.25 Nieuws
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws

17.40 Met Duitse musici
18.00 Gev. muziek
18.30 Reclame
18.45 Sport
19.00 Muziek di mi Tera"
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Praatje door P. Brennecker
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE
17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 The Haunting Hour
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM
17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias (Pap.)
19.15 Musica di Alfredo de Angelis
19.45 Nieuws
20.00 Musica Norte Americana
20.15 „Frente al Pecado de Ayer
20.30 Musica
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Vertelling voor kinderen
18.10 Kinderliedjes voor de avond
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuwsberichten
19.00 Voor de jarigen
19.15 Surinaams praatje
19.30 Radio-crooner
19.45 Historische Kring
20.00 Advertenties
20.30 De Basin Street Boys
20.55 Nieuws en Sluiting.

De Sovjet-Russische ministerraad heeft veertien geldprijzen uitgeloofd voor ontwerpen van een nieuw Sovjet Paleis, dat in Moskou gebouwd zal worden als een monument voor Lenin.

De plannen waren reeds voor de oorlog gemaakt en ontwerpen waren reeds gereed, doch besloten is thans nieuwe ontwerpen te laten maken.

Het paleis zal het Kremlin vervangen als vergaderplaats van de Opperste Sovjet.

Het Europese centrum voor kernonderzoek in Geneve, Cern, heeft een gift van $ 400.000 van de Ford Stichting geaccepteerd: Dit geld is bestemd om een nauwere samenwerking tussen de Verenigde Staten en andere landen die niet tot de Cern behoren en deze organisatie te verzekeren.

OP BEURZEN VAN STICUSA

Twee Antillianen gaan zich in Nederland in schilderen en tekenen verder bekwamen

Willemstad. — Zondag a.s. zullen de twee Antillianen Edwin Nolasco Ayubi en Manfred Haim Namias de Crasto naar Nederland vertrekken om daar aan verschillende academies een opleiding in het schilderen en tekenen te volgen. Dit is mogelijk geworden door een voordracht van Gedeputeerde Morkos en de toewijzing van twee beurzen door de Stichting Culturele Samenwerking (Sticusa) in Nederland op advies van het Cultureel Centrum Curaçao. Het Eilandsbestuur van het Eilandgebied Curaçao heeft de uitrustigs- en reiskosten voor haar rekening genomen.

Edwin Nolasco Ayubi, die 19 jaar oud is en zojuist zijn M.U.L.O. examen aan het Sint-Thomascollege heeft afgelegd, zal gaan studeren aan de Academie voor Beeldende Kunsten te Den Haag. Men herinnert zich nog de afbeeldingen, die in ons blad zijn afgedrukt van het ontwerp voor een standbeeld van Olonso de Ojeda van de hand van deze jonge Antilliaan.

Manfred Haim Namias de Crasto, 21 jaar oud, zal zijn opleiding volgen aan de Dagschool voor Industriële Vormgeving te Eindhoven. De Crasto heeft reeds zijn tekenen L.O. op Curaçao gehaald en is momenteel werkzaam bij het maandblad „De Passaat" als illutrator. Zijn werk (gouaches en pastel tekeningen) dat o.a. op de tentoonstelling van de Sint-Thomaskring in het Kransgebouw geëxposeerd is, heeft bij de bezoekers een zeer gunstige indruk achtergelaten.

Dit is de tweede maal dat er een uitzending van Antillianen naar Nederland in Sticusa-verband plaats vindt. Enkele jaren geleden werd de dichter-schilder Charles Corsen op advies van het Cultureel Centrum Curaçao door de Sticusa uitgenodigd een jaar in Nederland door te brengen om er kennis te maken met de Nederlandse letterkundige wereld. Dat deze tweede uitzending mogelijk is geworden door een samenwerking met het Bestuurscollege van Curaçao mogen wij zien als een goed voorbeeld van de samenwerking tussen Curaçao en een Nederlandse instelling.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink tel: 3412 Beatrixlaan 7, Rio Canario.
B. g. g. nad. inl. tel: 2401

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman tel: 4550

C.S.M.

Rederij:
H. Poot tel. 2570

Scheeps agentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2580

Dok Afdeling:
Van 1630 — 1.00 tel 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel. 2096

THEATER ASIENTO:
The desperate hours
Geen kinderen beneden 18 jaar.

Spannende avonturen in de Andes

Deelnemers aan Ned. expeditie vertellen hun belevenissen

(Van een medewerker in Nederland)

Na een avontuurlijke en uiterst spectaculaire expeditie in het Peruviaanse Andesgebergte is op Schiphol de Nederlandse geoloog dr. C. G. Egeler aangekomen.

Enige uren later heeft hij in zijn woning aan de P. C. Hooftstraat te Amsterdam in het kort het verhaal gedaan van de expeditie. Samen met de geoloog dr. T. de Booy en de geodeet J. H. Dijkhout is hij naar de Vilca Bamba in oost-Peru getrokken om wetenschappelijk onderzoek te verrichten. Ter ondersteuning van hun alpinistische bedoelingen hadden zich de Fransman Lionel Terray en de Zwitser Raymond Jenny bij hen gevoegd.

Wat de wetenschappelijke resultaten betreft, zijn de beide geologen volgens hun zeggen boven verwachting geslaagd. Zij menen een belangrijke bijdrage geleverd te hebben in de kennis over het Andes-gebied. Hoewel ze het van te voren niet gedacht hebben, troffen zij interessante structurele complicaties aan van verschuivingen in de aardlagen.

Voor de buitenwereld is het alpinistische deel uiteraard nog belangwekkender. Begunstigd door velerlei omstandigheden hebben zij tot dusverre voor onbestijgbaar gehouden toppen beklommen. Onder meer hebben zij de top van de Serro Veronica, een gemeten hoogte van 5740 meter, bereikt. Deze berg was het meest gewilde object van de oostelijke Peruviaanse Andes, maar nog nooit bestegen. De tocht naar de hoogste cumulatie van de Sorray was echter nog veel gevaarlijker, door een voortdurende lawinedreiging. Tegen het donker worden bereikten de Fransman, de Zwitser en de twee Nederlanders de top. Om de nacht door te brengen konden zij vanwege de constante lawines hun tent niet opslaan. Er zat dus niet anders op dan in de nacht de terugtocht te aanvaarden. „Het was spookachtig", vertelde dr. Egeler. „We hadden onze voorhoofdslampjes op en voorzichtig ging het langs de moeilijke ijshellingen, meestal een helling van 60 graden, naar beneden. Constant werden we opgeschrikt door lawines. Ook toen we om twaalf uur de tent van ons aanvalskamp bereikten en ons te ruste legden. 's Morgens om zes uur schrokken we wakker door een oorverdovend lawaai. We kijken naar buiten en een regen van scherp steengruis slaat in ons gezicht. Langzaam en dreigend zien we een kolossale steenlawine recht op onze tent afkomen. Jerry schreeuwde, ietwat overbodig, benauwd: „voorzichtig". En goddank, veertig meter voor onze tent hield de lawine stil. Er zaten blokken graniet tussen van 8 meter doorsnee. Hele wanden waren vergruizeld".

Volgens dr. Egeler is Lionel Terray de beste alpinist te wereld. Het is weergaloos, zegt hij, zoals deze Fransman van een aangeboren en schitterend ontwikkeld instinct gebruik maakt. Hij was daarenboven de meest ervarene. Reeds drie keer is hij met Himalaya-expedities mee geweest en even zoveel keren met tochten naar de hoogste Andestoppen.

Bij de derde beklimming, die van de ruim 6100 meter hoge Salcantay, heeft men dank zij Terray op een vlugge wijze de top kunnen bereiken. De berg was een keer eerder bestegen door een Frans-Amerikaanse expeditie. Deze echter had er lang de tijd voor genomen om vliegtuigverkenningen uit te voeren en om duizenden treden te hakken in de steile ijshellingen. Een Duitse expeditie is op deze berg in 1953 verongelukt. Aanvankelijk volgde de Nederlands-Franse groep dezelfde weg als de Duitse, gedurend uitziend naar mogelijke overblijfselen van de zo jammerlijk verongelukte Duitsers. Later zag men zich genoodzaakt een andere route te kiezen. 's Avonds bleef men tot driehonderd meter onder de top steken.

In de helling moest een holte voor een tent uitgehakt worden. De volgende dag ging men verder, hoewel het weer zo slecht was dat men nauwelijks veel meer dan tien meter zicht had. Dank zij de ongeëvenaarde talenten van Terray evenwel kwam men boven. De terugtocht ging weer in het donker.

Nog veel meer vertelde dr. Egeler over zijn ervaringen in het Andesgebergte. Ofschoon hun wetenschappelijke taak tot de geologie beperkt was, hebben zij vele foto's en een kleurenfilm opgenomen van dieren en van de bergindianen, die daar in vrijwel ongerepte staat leven. Natuurlijk hebben zij de gevreesde condor herhaaldelijk gesignaleerd. Eens is de grote bergvogel de groep, die met een aantal inlandse dragers was aangevuld, tot op acht meter genaderd. Ook heeft de geodeet Dijkhout, toen hij met zijn topografische werkzaamheden bezig was, een soort aanval te verduren gehad van acht condors, die met een fluitend geluid en laag over hem heen vlogen.

Daar de vogels niet aggressiever werden, kunnen de Nederlandse wetenschapsmensen dus bevestigd, dat de condor geen menselijke wezens als prooi beschouwt. In het gebergte bevonden zich ook een groot aantal beren, grote herten en ontelbare vossen.

Het contact met de bergindianen was volgens dr. Egeler uiterst aangenaam. De mensen daar zijn op een wat vreemde wijze katholiek. Hun erediensten begeleiden ze met exotische dansen en drinkgelagen.

Dr. De Booy is evenals de heer Dijkhout nog niet naar Nederland teruggekeerd. Zij hebben zich begeven naar een gebergte, dat het doelwit was van de expeditie van 1952. Het is namelijk gebleken, dat hun vroegere geologische onderzoekingen nog enkele aanvullingen behoeven.

In de komende jaren zal vooral dr. De Booy door een groot aantal lezingen aan de expeditie-ervaringen meer bekendheid geven. Op deze wijze hoopt men ook weer wat geld bijeen te krijgen om de volgende plannen te volvoeren. Ofschoon het nog niet vast staat, hopen de heren Egeler en De Booy over vier jaar naar Centraal-Azië te vertrekken om daar waarschijnlijk in het Himalayagebergte een bodemonderzoek te verrichten.

De deelneming van de heer Dijkhout aan de afgelopen expeditie is uiterst nuttig gebleken. Er waren immers van het onderzochte Vilca Bamba geen goede kaarten. Grote gebieden van het gebergte zijn nu door de heer Dijkhout gekarteerd.

Federaal secretaris Britse West-Indische Federatie

Santa Lucia. — De Britse minister van Koloniën, Lennox Boyd, heeft John S. Mordecai benoemd tot federaal secretaris van de komende Britse West Indische Federatie. Dit is medegedeeld door Emerson Gitten, administrateur van Santa Lucia, op de twaalfde bijeenkomst van het regionale economische comité, dat gisteren geopend werd.

Mordecai is secretaris van dit comite. Hij is Jamaicaan en bezocht de Syracuse universiteit in de Verenigde Staten.

Andere benoemingen, verband houdende met de instelling van de Brits West Indische federatie, zullen spoedig volgen.

Raden Dardo rechter in zaak tegen Van Doornik

Djakarta. — Raden Dardo is aangewezen als rechter in de zaak tegen de Nederlander A. H. van Doornik, voormalig hoofdambtenaar van het Indonesische ministerie van Binnenlandse Zaken, die 32 maanden geleden is aangehouden op beschuldiging van subversieve daden. Rechter Darbo deelde donderdag mede dat de eerste zitting in dit proces op 10 september zal worden gehouden. Het is nog niet bekend wie als verdediger van van Doornik zal optreden. Naar vernomen wordt heeft de Indonesische advocaat Suprato (niet te verwarren met de Indonesische procureur-generaal van dezelfde naam) een verzoek van Van Doornik om diens verdediging op zich te nemen, van de hand gewezen.

Sheffield. — Sir George Thomson, een Brits geleerde, heeft te Sheffield verklaard, dat hij "niet de minste hoop heeft dat er ooit auto's, uitgerust met motoren voortgedreven door kernenergie" zullen zijn. De reden hiervoor is het grote gevaar, dat deze wagens zouden veroorzaken. Hij had eveneens weinig hoop dat vliegtuigen met kernmotoren het luchtruim zullen doorklieven. Het gevaar van radio-actieve stralen vereist een zware bepantsering; hieraan zal men nooit kunnen ontkomen.

VERS VAN DE PERS

Inleiding tot de Kerkgeschiedenis van de Ned. Antillen

Een Inleiding behoeft niet noodzakelijk het eerst geschreven te worden. Van verschillende schrijvers heb ik gehoord, dat ze de inleiding op hun boek altijd het laatst schreven.

Pater Brada schijnt ook op dat standpunt te staan. Nu we al twintig brochuren van zijn hand kennen over de kerkgeschiedenis van de Nederlandse Antillen, zien we nu pas de inleiding verschijnen. Deze methode stelt hem in staat de tot heden verschenen publicaties over deze materie in zijn literatuurlijst op te nemen. En deze lijst toont aan, dat op dit terrein van de wetenschap al veel en verdienstelijk werk is geleverd. Veel meer, dan menigeen waarschijnlijk gedacht had.

Het stemt verheugend dit te mogen constateren, evenals het feit, dat deze boekjes blijkbaar gerede aftrek vinden. Een succes dat ik de schrijver van harte gun en hem ook bij deze jongste uitgave weer van harte toewens.

M.D. Latour O.P.

Het boekenvenster

ZEE, HAVENS EN SCHEPEN

„De Nederlandse Koopvaardijvloot 1955-1956", door L. L. von Münching. Uitgeverij v. h. C. de Boer Jr Amsterdam.

Von Münching is een scheepvaartkenner, die reeds een reputatie heeft verworven door de conscientieuse wijze, waarop hij nauwkeurig boek houdt van onze gehele zeevarende vloot. Het vlootboek van dit jaar geeft weer een duidelijk overzicht van de vloot met alle veranderingen. In dit jaarboek zijn voor het eerst de sleepboten van de voornaamste Amsterdamse en Rotterdamse havensleepdiensten opgenomen. Ook zijn er weer veel foto's van nieuwe schepen.. Een onontbeerlijk boek voor de vakman, maar ook voor de liefhebber een vademecum om een interessante avond mee zoek te brengen.

„De Zuiderzee" door K. Boonenburg. Uitgeverij Allert de Lange, Amsterdam.

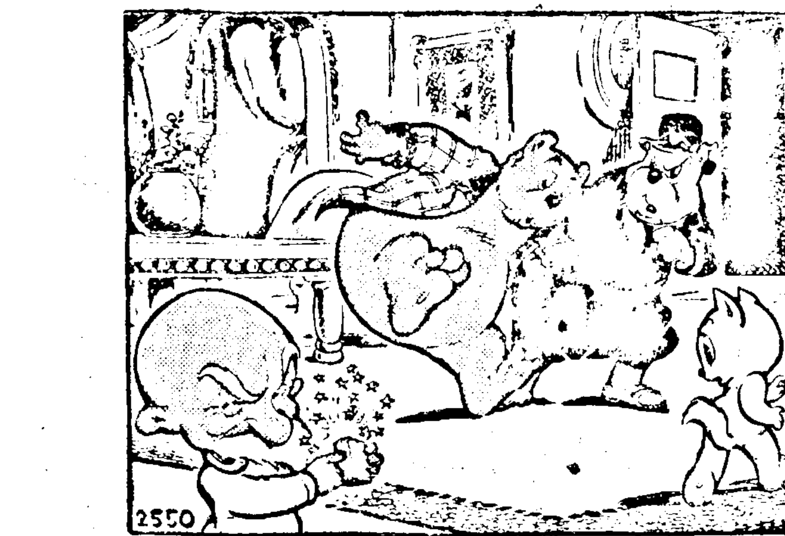
De naam van het boek duidt er reeds op dat hier allereerst de geschiedenis van de oude binnenzee aan de orde is. Hoezeer dit ook mag bevreemden nu er zich zo snel veranderingen voltrekken in de oude cultuur van dit gebied, toch is nog steeds geen standaardwerk over de Zuiderzee verschenen. In afwachting van dit gebeuren, heeft de heer Boonenburg van het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen een boek geschreven, dat in beknopte vorm een duidelijk inzicht geeft in de hoge prijs, die Nederland in vele opzichten voor de drooglegging heeft moeten betalen In kort bestek passeert een rijkdom van materiaal de revue, aangevuld met goede tekeningen van Bert Bouman en foto's van Ad Klein. Van harte aanbevolen. Het smaakt naar meer.

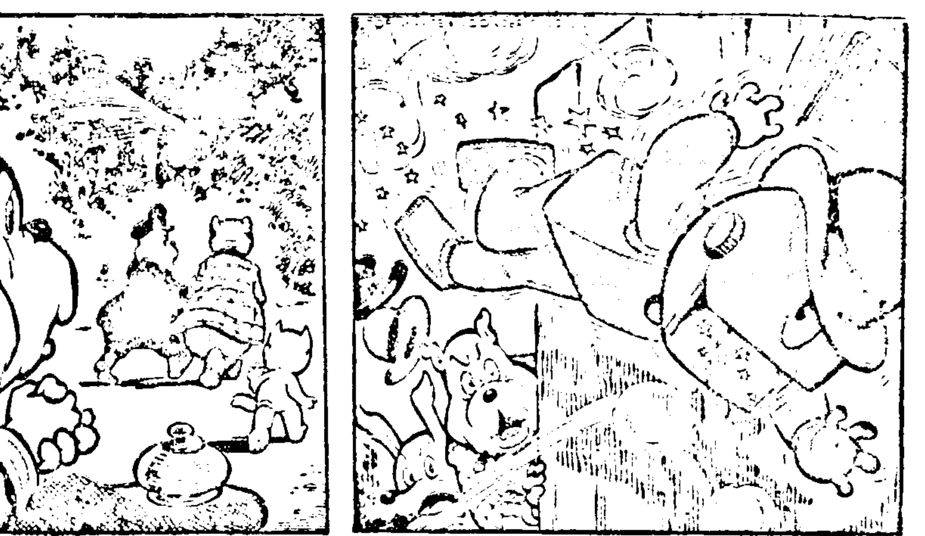
„De havens van de Waddenkust" van J. Piebenga. **„Amsterdam en het Noordzeekanaal"** van E. Werkman. **„Rotterdam en de Nieuwe Waterweg"** van F. den Houter. **„De Zeeuwse Havens"** van A. C. W. van der Vet. Uitgeverij v. h. C. de Boer Jr. Amsterdam.

Vier handzame plastic-bandjes over de geschiedenis van de vaderlandse havens. Geschiedenissen van bloei en verval, van op- en neergaand getij.. Elke haven heeft zijn verhaal van feiten en cijfers. Maar er is ook het verhaal van de ziel van een haven, de eigen persoonlijkheid, die zich nooit verloochent. Elk der schrijvers heeft deze twee-eenheid op eigen wijze trachten te benaderen Werkman geeft nauwkeurig de feiten over de Amsterdamse haven, die vele malen de bakens moest verzetten. Den Houter bepaalt zich, wat Rotterdam betreft, tot een vlot verhaaltje over het leven in een haven. Maar hij onthoudt ons veel van de boeiende geschiedenis van de opkomst. De noordelijke en de Zeeuwse bijdragen gaan diep in op de vergeefse strijd van Harlingen en Vlissingen om een hoge plaats op de Nederlandse ranglijst.

Piebenga doet dat zakelijk, Van der Vet mijmert er tussen door. Wie zou niet mijmeren als hij Veere als havenstad moest beschrijven. Zo spreekt er uit de bijdragen toch iets van de ziel van de havens. En waar woorden mochten tekort schieten zijn er nog de uitstekende foto's. Alle minnaars van de zeevaart aanbevolen al moet het ons van het hart, dat de kaart van de Amsterdamse haven wel eens mag bijgewerkt worden. Er ontbreken nogal wat nieuwe havens.

TOM POES en de Daadsteller

2550. Kwetal draaide aan een knopje in zijn instrument zodat er wat vonkjes uitsloegen.

„Het is maar primitief", verontschuldigde hij zich. „Maar als ik zo draai, verstoor ik de opuilon,trillingen van de moleculaire protolgroepen zodat er een hoogfrequente corrulatie optreedt. Heer Bommel zal begrijpen, dat iedere daadsteller zodoende buiten werking treedt. Dat is te zeggen, iedere daadsteller binnen een kring van honderd kilometer, want verder reikt het niet. Ach, het is maar héél eenvoudig en heer Bommel zou het veel beter kunnen. Maar als hij....."

„Nu is het genoeg!" riep de commissaris, die aan het eind van zijn geduld raakte. Hij vatte heer Ollie bij een arm en trok de kamer uit naar de buitendeur.

Daar stond de bediende Joost handenwringend zijn spijt te betuigen. „Verschoon mij, heer Olivier!" riep de trouwe knecht schreiend. „Ik heb de commissaris verteld, dat die stelende robot van U was — maar ik wist niet wat ik deed! Ik moet wel mal geweest zijn, met Uw welnemen!"

Heer Bommel hield getroffen de pas in. Doch toen schudde hij het hoofd en trad in de buitenlucht.

„Men wordt, als heer zijnde, verraden door degenen die men het meest vertrouwt", mompelde hij. „Ach ja, eigenlijk zou men alles zelf moeten doen!"

Intussen geraakte de daadsteller steeds meer onder de invloed van Kwetal's instrumentje. Zijn opsilon-trillingen werden ernstig gestoord en zo kwam het, dat hij zich nu vonkenschietend en zigzaggend door het gangetje bewoog.

Super en Hieper stonden er wat onthutst naar te kijken, zonder te begrijpen wat er aan de hand was.

„Z-zou hij z-ziek zijn, baas?" vroeg Hiep ongerust.

„Welnee", gromde Super. „Hij is blij — dat is alles".

Christelijke encyclopedie

(Van een correspondent in Nederland)

Aan encyclopedieën is in Nederland bepaald geen gebrek. De indrukwekkende hoeveelheid van reeds bestaande werken van deze aard is onlangs aangevuld met een nieuwe uitgave, die eenmaal compleet uit een respectabel aantal delen zal bestaan, gezien het feit, dat het eerste daarvan loopt van A - Bouwoffer. De firma J. H. Kok N.V. te Kampen, waar de „Christelijke Encyclopedie" is uitgekomen, heeft het uiterlijk van het boek verzorgd op een wijze, die onverdeelde bewondering afdwingt. Eigenlijk is hier sprake van een tweede druk. Deze is echter zo grondig herzien, dat men in feite van een nieuw werk mag gewagen. „De snelle ontwikkeling der laatste drie decenniën" maakte dit inderdaad onvermijdelijk. Onder redactie van prof. dr. F. W. Grosheide en dr. G. P. van Itterzon hebben ongeveer 150 medewerkers hun krachten aan het werk gegeven. De opzet was een encyclopedie samen te stellen met een eigen signatuur, die het „hele christelijke leven" bestrijkt en zoveel mogelijk „onderwerpen behandelt, die met Bijbel, Kerk, theologie, godsdienst, levens- en wereldbeschouwing, sociale vraagstukken en christelijke cultuur samenhangen." De medewerkers behoren tot diverse orthodoxe groeperingen om zodende te komen tot een werk „van en voor het gehele Protestantisme in Nederland."

Er is aan deze encyclopedie ongetwijfeld veel zorg besteed. Sommige onderwerpen zijn bovendien zeer uitvoerig behandeld, zo zelfs, dat men herhaaldelijk de bondigheid, in dergelijke werken gebruikelijk, verre overschrijdt. Populair-wetenschappelijke voorlichting is, blijkens het inleidend woord van redactie en uitgever, het doel. Men hoopt met deze encyclopedie „een getrouwe weerspiegeling van het protestantse denken en een betrouwbare weergave van de historische en actuele situatie te geven op kerkelijk, geestelijk en maatschappelijk gebied."

Het is vanzelfsprekend, dat dit boek van katholieke zijde anders gelezen en beoordeeld wordt dan door hen, door en voor wie het geschreven is. Met alle waardering voor het vele goede, dat hier gepresteerd is, en de ongetwijfeld goede bedoelingen bij de vrij uitvoerige weergave van catholica kunnen wij over dit eerste deel niet enthousiast zijn. In het algemeen zouden wij dit willen motiveren door het gemis van openheid. Wij kunnen niet aan de indruk ontkomen, dat men zich in dit boek geheel en al achter de reformatorische verschansing heeft teruggetrokken. Is dit in werkelijkheid de „actuele situatie op kerkelijk, geestelijk en maatschappelijk gebied," die men hoopte „betrouwbaar weer te geven?" Welke norm heeft de redactie voor ogen gestaan bij de keuze van haar medewerkers? Bepaalde artikelen zouden, geschreven door andere auteurs, zeker anders zijn uitgevallen. Onder verschillende trefwoorden wordt een regelrechte polemiek gevoerd tegen de Room-Katholieke leer, een polemiek, die door haar categorische beweringen weinig overtuigend werkt, (b.v. avondmaal ambt, apostoliciteit). Hoe kan men, onder apologetiek, nu nog beweren, dat de R.K. Kerk degene van onwil beticht, die de verstandelijke gronden voor het christelijk geloof niet voldoende acht? Bij de behandeling van de Katholieke leer aangaande de biecht missen wij volledig het meespreken der geloofshouding. Ook een protestant weet wat zondenvergeving is. Is het dan verantwoord dit onderwerp uitsluitend op menselijk-wetenschappelijk niveau te houden en zich niet in te leven in onze ervaring, die hun, als gelovige Christenen, toch minstens ten dele vertrouwd moest zijn? Onder Anglo-Katholicisme verwijt men Newman „verbazingwekkend-ijdele redeneringen", wordt een Frans priester „abt" genoemd, en beweert men zonder blikken of blozen, dat de priesters (en bisschoppen) van deze richting in Engeland rustig voortgaan aflaten te verkopen! Wat onder „boekencensuur" gezegd wordt dient grondig herschreven te worden. „Tegenwoordig" aldus eindigt de tekst „approberen de bisschoppen alleen maar catechismussen, gebedenboeken en stichtelijke lectuur. Toch durft heden ten dage nog geen r.-k. geestelijke een boek uit te geven zonder daarin eerst zijn geestelijke superieuren gekend te hebben". De wonderlijke consequentie van de laatste zin buiten beschouwing latend, willen wij alleen maar er aan herinneren, dat er ook nog zoiets als een Kerkelijk Wetboek bestaat. Dergelijke onjuistheden komen herhaaldelijk voor. Zij geven bovendien het spreken over katholieke zaken vaak een accent of een nuance, waardoor het begrip ironisch ontoepasselijk wordt. Het weinig fijngevoelige plaatsen van afbeeldingen als die van de bladzijden 208 - 223 en 717 wijzen op dezelfde mentaliteit.

Al met al kunnen wij, zoals gezegd, het geheel niet onverdeeld bewonderen. Het steekt, naar onze smaak, ongunstig af bij het protestantse deel van Elseviers Encyclopedie van het Christendom. Wij hebben niet de indruk, dat dit werk bijdraagt tot ontwikkeling van de oecumenische geest.

BISDOM ROTTERDAM

Klein-Seminarie niet te Leidsendam maar te Noordwijkerhout

In rustiger omgeving

Het nieuwe klein-seminarie van het bisdom Rotterdam zal niet te Leidsendam, zoals vroeger gemeld, maar te Noordwijkerhout gebouwd worden. Een gedeelte van het oude buitengoed „De Leeuwenhorst" is daartoe aangekocht.

Na rijp beraad is de voorkeur gegeven aan dit terrein onder andere om zijn ligging in een bosrijke en rustiger omgeving (geen spoorlijn in de onmiddellijke omgeving zoals in Leidsendam), terwijl het toch door goede verbindingen gemakkelijk bereikbaar is.

Amsterdam maakt kennis met Nederlands oudste circus

Circus met sfeer en een zeer goed programma

[illegible] tachtigjarig Circus Van Bever, oudste circus van Nederland, staat thans voor de eerste maal in Amsterdam. En de Noordelijkste stad van Brabant, zoals Amsterdam wel eens is aangeduid, heeft dit van huis uit Brabantse circus dezer dagen bijzonder hartelijk ontvangen, genodigden en publiek onmiddellijk gewonnen door de sfeer van intimiteit onder het welvend tentdak, de onmiskenbare reuk van 'n goed en solied bedrijf. En vooral door het inderdaad voortreffelijk en in de puntjes verzorgd programma, waarmee de tachtigjarige, fris en ondernemend, zich aan Amsterdam presenteert. Er waren verschillende nummers, die meer dan gewone bijval hebben geoogst, maar de grote verdienste is, dat de voorstelling boeit van begin tot einde, ononderbroken op niveau. Van Bever mag lang hebben gewacht met naar Amsterdam te komen, nu het er is, mag het ook worden gezien: dit is uitstekend werk, nog eens zo attractief door de enscenering, die zo volop circus is, goed en vertrouwd.

Natuurlijk is een circus als Van Bever in de eerste plaats paardenspel gebleven, vormt het hippisch element de kern van de vertoning. Het is een plezier de Noorse paarden te zien werken, die uitstekend zijn afgericht, en ook de kennismaking met Van Bever's Friezen blijkt een verrassing. Een prachtige collectie dieren, die door de sympathieke Mevrouw van Bever persoonlijk wordt voorgeleid. Haar volop Zuidelijke verschijning met een natuurlijke élégance en een ontroerende mengeling van artiste en circusmoeder deed haar onmiddellijk de harten winnen van het Amsterdamse publiek. Zoals men ook Eugène Karoly oprecht bewonderd heeft, zowel zijn vrijheidspotpourri als later de hogeschool. De dans van de fiere appelschimmel Mohammed op de wijs van „Geef mij maar Amsterdam" was een hulde aan de hoofdstad, die zeer in de smaak viel.

Van Bever's programma is met zorg en smaak evenwichtig opgebouwd. Franz Trubka doet zijn grote naam eer aan met verschillende staaltjes van goede en voorname roofdierendressuur. Zijn Afrikaanse leeuwen vormen dan ook de best denkbare ouverture. En ook de olifanten, in de piste geleid door Emil Karoly, leggen letterlijk en figuurlijk gewicht in de schaal. Verder is er spanning en sensatie te over, alles gehouden in de juiste sfeer. Want het is wel iets bijzonders om Runos, „de menselijke kangeroe," over zes paarden te zien springen en daarna nog eens over een auto en erboven een haag van brandende fakkels. Ook het luchtnummer der beide Orlato's, „de vliegende fosformensen", blijft een vermetele prestatie, in tweeërlei opzicht een hoogtepunt van het program. Iets heel bijzonders laten ook de jeugdige acrobaten, contorsionisten en evenwichtskunstenaars zien, die twee maal optreden, eerst als José en Jean, later als de beide Becloos. Het behoeft niet te verwonderen, dat de lieden, die thans reeds 't Kerstprogramma samenstellen voor Circus Mills in Londen, op dit jeugdig duo het oog lieten vallen.

Gentleman Jack, „De aristocraat onder de zakkenrollers", valt misschien wat buiten de sfeer van de piste, maar is in dit programma een groot succes. Verder noemen wij de Nederlandse acrobaten, de vier Osmani's, Edmondo, de jongleur te paard, de wervelwindspringers, de vijf Rodos, terwijl voor de vrolijkheid ruimschoots wordt gezorgd met de boksmatch van de clowns der Eugen-groep, het optreden der excentrieke broeders Tilibs en tenslotte met altijd weer het feestelijk entrée van de „komische taxi".

Er waren bij deze Amsterdamse premiere bloemen voor de artisten en nog een extra bouquet, aangeboden aan de directie door de Club van Circusvrienden, bij monde van de vice-voorzitter, mr. A. Spruit.

Drees tegen Romme: „Het huis raakt vol"

BRUILOFTSMARS

door

R. A. DICK

44)

„Zo, geef mij die tas maar. Dan hang ik die aan mijn stuur."

NEGENTIENDE HOOFDSTUK

De weg maakte een bocht en er lag eensklaps een heel ander landschap voor hen, minder rotsachtig en met een goudgeel strand.

Het strandhuisje van de Willoughbys was wel iets heel anders dan de optrekjes langs de kust in Pabscot Bay. Het was van alle gemakken voorzien; er was electrisch licht, radio, een kookplaat, een kleine ijskast, een warmwater-geysertje boven de gootsteen en het was gezellig ingericht.

Terwijl ze prinsheerlijk achter grote glazen citroenlimonade met ijs zaten, begon Peter zijn relaas.

Mijnheer Hart zat er achter; het was allemaal zijn schuld. Rose-Ann's gelofte had onmiddellijk op de verbeelding van de krantenkoning gewerkt. En als zo'n oude rot in het vak al zo onder de indruk was, dan moest er toch stof inzitten, waaraan het grote publiek zich stellig zou vergapen, vooral als Rose-Ann, om haar gelofte niet te breken, het laatste gedeelte van haar tocht naar de bruiloft zou lopen. Als hij dat voor elkaar zou krijgen, had hij nieuws, waar de hele pers hem om zou benijden. En om dat doel te bereiken was de heer Hart op niets ontziende, bepaald gewetenloze wijze te werk gegaan. Hij had zijn secretaris, die zijn slaaf was, in het komplot betrokken. Tegen Peter had hij gewoon gezegd, dat Rose-Ann naar Pormouth moest. Dat was halverwege Charterville, maar Peter verzekerde haar uitdrukkelijk, dat hij nooit anders had geweten, of Pormouth was het einddoel van haar reis.

„Ja, o ja, dat begrijp ik!" riep Rose-Ann. „Ik heb ook nooit gedacht, dat het jouw schuld was, heus niet! Ik weet nóg niet, waarom ik dat straks zei."

„Ik ben innig blij, dat je me gelooft," zei Peter. „Want daar heb ik het meest over in gezeten. Je moeder geloofde mij ook dadelijk."

„Glukkig!" zei Rose-Ann. „Mams is een schat, hè?"

Peter knikte. „En een heel mooie vrouw," zei hij.

„Ja," zei ze weemoedig. „Jammer, dat ik zo sprekend op een oudtante van mijn vader lijk en niet wat meer op mijn moeder."

„Nou, maar naar wat ik van die oudtante gehoord heb, moet dat een heel kordate dame zijn geweest."

„Dat wel," baamde ze. „Maar ik weet niet, of ik wel zo kordaat zou willen zijn, al kreeg ik dan na mijn dood misschien ook een gedenksteen."

„Nee?" vroeg hij lachend. „Wat zou jij dan willen?"

„Och, dat weet ik niet zo precies," zei ze blozend. Ze wist het wèl precies, maar ze kon het hem onmogelijk vertellen. Want het enige, wat ze wilde, was Peter's vrouw worden! Uit vrees, dat hij haar geheime gedachten zou raden, want hij had natuurlijk gezien, dat ze een kleur kreeg, zei ze: „Zeg, vertel nu eens verder van mijnheer Hart."

Nadat hij haar in Portmouth had laten afzetten, had hij eerst een dag lang niets ondernomen, voor het geval dat Rose-Ann zich ten slotte toch niet aan haar gelofte had gehouden, maar toen hij dinsdagavond de Willoughbys had opgebeld en gehoord had, dat ze niet per trein of per bus was gekomen, had hij een van zijn speurders achter haar aan gestuurd, die om te beginnen haar spoor had gevolgd tot een huis niet ver buiten Pormouth, waar de bewoonster Rose-Ann had binnengelaten.

„En hoe!" riep Rose-Ann uit. „Ze heeft me niet alleen binnengelaten, maar ze heeft me meteen opgesloten ook."

„Ze deed net of jullie dikke vriendinnen waren," zei Peter. „Maar met haar mooie praatjes hoefde ze bij mij niet aan te komen."

„Heb jij haar dan ook gesproken?"

„Zodra ik wist, wat er gebeurd was, ging ik je ook achterna," antwoordde Peter. „En die ouwe boef wou me nog strikken ook, me als jachthond gebruiken om dat arme wild, genaamd Rose-Ann, te achterhalen en netjes te apporteren. Dat was nadat zijn spion in een moeras was gevallen."

„Wat zielig!" zei Rose-Ann. „Kon hij er uit komen?"

„Ja. Maar toen gaf hij de achtervolging maar op. Hij was het spoor toch kwijt."

„Ben jij ook langs dat moeras gekomen?"

„Nee. Zo ver heb ik het niet gebracht. Ik bleef telefonisch contact houden met je vader. En die werd opgebeld door iemand, die je in Pormouth had gezien. Dus ik terug. Toen hoorden we, dat je in Calais was. En ik ben dus met je vader en moeder daarheen gegaan."

„Hoe kwamen ze erbij te denken, dat ik in Calais was?" vroeg ze.

„Ze dachten, dat je misschien een of andere geheugenstoornis had. Er was een meisje in Calais, dat eerst helemaal niet scheen te weten, wie ze was en toen opeens beweerde, dat ze Rose-Ann Prynne heette. Want toen waren in de kranten van Hart de eerste sensatie-berichten over je verschenen. Dat meisje was...."

„....weggelopen uit een opvoedingsgesticht," zei Rose-Ann. „Wat is er met haar gebeurd?"

„Ze hebben haar weer keurig thuisbezorgd."

„Ik heb toch met haar te doen," zei Rose-Ann.

„Ik zou maar geen medelijden met haar hebben," zei Peter. „Want ze deugde werkelijk niet."

„Leek ze echt zo veel op mij?"

„Op die krantenfoto misschien een tikkeltje," zei hij. „Maar in werkelijkheid geen steek. Dat mocht ze wel willen."

„Zeg, en vond mijnheer Hart het zomaar goed, dat jij met paps en mams op stap ging?" vroeg Rose-Ann.

„O, daar hebben we het nu niet over," zei hij luchtig.

„Je wilt toch niet zeggen, dat het je je baan heeft gekost?"

„Ja en neen. Hij heeft me niet ontslagen. Maar ik ben naar hem toegegaan om ontslag te nemen en ik heb hem bij die gelegenheid ongezouten gezegd, hoe ik over hem dacht. Daar kon hij het mee doen! Tien minuten lang heb ik tegen hem uitgepakt. Dat was een hele opluchting. Maar je kunt zeggen, wat je wilt, die ouwe vos is toch een kerel uit één stuk.

(Wordt vervolgd)

S.O.S.-„...wordt dringend verzocht..."

(Van een medewerker in Nederland)

„Wordt verzocht zo spoedig mogelijk naar zijn woonplaats te komen, daar..." Herhaaldelijk kunt ge dergelijke berichten steeds van droeve aard in deze vakantietijd door de radio horen, gemiddeld drie à vier maal per dag: vaak in twee series, eerst na het nieuws in de ochtend of middag, en herhaald 's avonds na de laatste nieuwsuitzending om kwart over elf. Hebben dergelijke berichten succes, spoeden zich inderdaad velen naar huis omdat er een ongeluk is gebeurd of omdat de toestand van een zieke plotseling is verslechterd? Hoort men bij de radio wel eens, dat dank zij deze oproepen iemand nog juist op tijd arriveerde? Ontvangt men daar wel eens dankbetuigingen voor de belangeloze boodschap, waardoor een luisteraar mogelijk een dierbare nog juist in zijn laatste uur kon bijstaan?

Het is niet gemakkelijk hierop een antwoord te geven. Tot voor enkele maanden kwamen er maar weinig reacties bij de diverse omroepen binnen. Men tastte min of meer in het duister; maar men verrichtte zijn menslievende taak van ganser harte, omdat er immers altijd de mogelijkheid was, dat degene voor wie het bericht bestemd was, het hoorde, of er via een ander kennis van kreeg, zodat hij nog op tijd te bestemder plaatse aankwam. Nu en dan vernam men van succes. Sinds men echter enkele maanden geleden, bij het begin van het vakantieseizoen, degenen ten behoeve van wie een dergelijk S.O.S.-sein door de ether gezonden werd vroeg, het resultaat mede te delen, heeft men hier enige kijk op gekregen. Verreweg de meesten laten niets van zich horen, maa. ongeveer een kwart doet de omroep waarbij hij is aangesloten weten, dat de oproep niet in het luchtruim verloren is gegaan. Het is begrijpelijk, dat men, in droeve omstandigheden verkerend, vergeet de radio van het succes in kennis te stellen. Houdt de beoordelaar hiermede rekening dan kan hij wel aannemen, dat eens zoveel mensen als reageren de oproep hebben opgevolgd, dat dus ongeveer de helft van deze berichten bij de bedoelde personen arriveert, dus succes heeft. Of de opgeroepene op tijd aankomt is een andere zaak.

Het is duidelijk, dat dergelijke berichten die voor het binnenland worden uitgezonden eerder door de geadresseerde vernomen worden dan wanneer het een bericht geldt bestemd voor het buitenland. In ons land luistert men eerder naar de radio dan wanneer men in het buitenland vertoeft. Ook zal een Nederlander gemakkelijker een Hollandse naam onthouden dan een buitenlander, zodat men eerder in een hotel of ander vakantieverblijf in het binnenland een seintje krijgt van een buitenstaander, die het bericht hoorde, dan in een buitenlandse vakantieplaats. Toch is het frappant, dat er van tijd tot tijd melding gemaakt wordt van succes in het buitenland. Bijna onveranderd komen deze gunstige berichten van personen met een autoradio. Velen schijnen ook in noord-Italië of de Oostenrijkse bergen hun dagelijks portie nieuws uit Nederland niet te willen missen. Men stemt zijn radio op — een krakend — Hilversum af, hoort het nieuws, laat het toestel nog even aan staan en verneemt dan dat deze of gene vakantieganger; „die op een trektocht in de Oostenrijkse Alpen vertoeft, dringend wordt verzocht..." Is men toevallig in de buurt dan is het niet alleen een interessante sport, maar getuigt het ook van naastenliefde, de geadresseerde op te sporen. Zo kon het, niet lang geleden, gebeuren, dat een Nederlander vertoevend in een kamp nabij Cannes een dergelijk bericht van een mede-kampbewoner, tevens autobezitter, door kreeg, waarna hij zich per vliegtuig naar Nederland spoedde, nog op tijd om zijn moeder, die een ernstig ongeluk had gehad, bij te staan. Een landgenoot hoorde op vakantie in Denemarken door zijn autoradio plotseling zijn naam noemen. Hij spoedde zich naar huis. Hij kwam te laat, jammer genoeg, maar het nut van dergelijke oproepen was ten volle bewezen.

Veel wordt van deze S.O.S.-seinen gebruik gemaakt om schippers een mededeling van ernstige ziekte of anderszins te doen. Men bereikt hiermede steeds vast de juiste man of vrouw. Mochten zij zelf het bericht niet horen, sluismeesters en brugwachters kennen hen en vaak ook worden zij gewaarschuwd door collega-schippers. Van deze categorie is bekend, dat een radio-oproep bijna altijd succes heeft.

In de vakantietijd kan men zoals wij schreven, dergelijke mededelingen gemiddeld drie à vier maal per dag horen; buiten het reisseizoen komt men niet hoger dan gemiddeld één per dag. Zij worden alleen uitgezonden als het vaststaat dat het een ernstig ziektegeval betreft. Het moet gaan over de naaste verwanten; een doktersattest of een bevestiging van geneesheer of ziekenhuis is vereist. Een directe vorm van hulpverlening, waarvan het resultaat lang niet altijd bekend wordt, maar waarvoor men graag, uit mensenlievendheid, de moeite neemt.

Er is nog een ander soort oproepen of S.O.S.-seinen die de luisteraar van tijd tot tijd bereiken. In het voorjaar kan men herhaaldelijk een oproep horen om een moederloos veulen te helpen. Naast de factor van het economisch verlies is hier van belang de dierenbescherming. De moederloze biggen hebben afgedaan; het werden er te veel. Voorts hoort men wel verzoeken om een bepaald geneesmiddel. Om misbruik te voorkomen moet bij de oproepen de inspecteur van de volksgezondheid in het betreffende rayon ingeschakeld worden. Weggelopen honden komen ook wel eens in deze afdeling van het gesproken woord voor; evenals zeldzame dieren die uit een dierentuin zijn verdwenen. Mocht een blinde een geleidehond kwijtraken dan wordt dit vanzelfsprekend terstond omgeroepen. Tenslotte zijn er — in dit kader — de politieberichten. Deze komen rechtstreeks van de politie-inlichtingendienst te Utrecht, de enige instantie van wie de radio dit soort berichten opneemt. Voor al deze berichten is de radio een nuttig intermediair, die ze in minder dan geen tijd verspreidt tot in de verste hoeken van het land en — voor zover nodig — ook in het buitenland.

Longkanker moet bestreden worden met anti-rook-actie

Huisarts neemt sleutelpositie in

(Van een correspondent in Nederland)

In 1950 stierven 1347 Nederlanders aan longkanker, in 1954 werden 1938 sterfgevallen geregistreerd, hetgeen een jaarlijkse toename van 9,5 pct. betekent. Het aantal dodelijke verkeersongevallen steeg in die periode met „slechts" 9 pct. per jaar, dus minder dan het aantal sterfgevallen aan longkanker. In 1954 maakte de sterfte aan longkanker 4,1 pct. van de totale sterfte bij mannen uit en 21,6 pct. van de sterfte aan alle vormen van kanker bij mannen.

Deze cijfers publiceerde dr. R. Korteweg uit Amsterdam in „Medisch Contact", het officieel orgaan van de Kon. Ned. Mij. t.b.d. Geneeskunst, als illustratie van zijn betoog, dat de longkanker in het bijzonder een uitdaging aan de huisarts is. De schrijver betoogt, dat er door middel van preventie wel iets tegen longkanker te bereiken valt en dat men hierbij in het bijzonder de steun nodig heeft van de huisarts, die in dit opzicht een sleutelpositie inneemt.

Bij nadere bestudering van de resultaten, door longartsen en thoraxchirurgen behaald, blijken de genezingen slechts een klein percentage van alle gevallen van deze ziekte uit te maken, aldus dr. Korteweg, die betoogt, dat de invloed van deze genezingen op de sterftestatistiek niet te zien is en dat longartsen en thoraxchirurgen vrijwel machteloos tegenover de longkanker staan.

De schrijver, wiens voordrachten in 1950 en 1954 over de longkanker zeer veel aandacht — ook in de pers — trokken, wijst er in „Medisch Contact" op, dat de recente verklaring van de Engelse minister van volksgezondheid in het Lagerhuis — „de desbetreffende gegevens schijnen er op te wijzen, dat de kans op sterfte aan longkanker bij zware rokers twintig maal zo hoog is als bij niet-rokers" — in Nederland weinig reacties veroorzaakt heeft. „De meeste artsen weten op dit ogenblik nog niets meer over deze zaak dan zij in de kranten hebben kunnen lezen", aldus dr. Korteweg. „Het is wel heel duidelijk: de grote meerderheid van het publiek, de artsen inbegrepen, beschouwt de Engelse verklaring niet als ook op haarzelf van toepassing."

Hij constateert voorts, dat de voorlichting van publiek en arts in het bijzonder, over de internationale zijde van het longkankerprobleem veel te wensen overlaat. „Men zal er bij ons dientengevolge licht toe komen dit probleem van een te eng nationaal standpunt uit te bekijken en zal er daardoor toe neigen het als de hobby van een klein aantal personen te beschouwen en er veel minder aandacht aan te besteden dan wenselijk ware."

Uitgaande van de zeer grote mate van waarschijnlijkheid, dat zwaar sigarettenroken een van de belangrijkste oorzaken van longkanker is — in Amerika en Engeland wordt 80 à 90 pct. van alle sterfgevallen aan longkanker toegeschreven aan het roken, merkt dr. Korteweg op, dat 1.000 à 1.600 van de ongeveer 2.000 in 1954 aan longkanker overleden Nederlanders voor deze ziekte gespaard gebleven zouden zijn wanneer zij niet gerookt hadden. Wij moeten eisen, aldus de schrijver, dat, wanneer de betrokken commissie uit de Gezondheidsraad tot een dergelijke conclusie komt als men in Engeland gekomen is, de minister niet talmt de jeugd aanhoudend te waarschuwen tegen het rookgevaar en dat dit met grote nadruk onder de aandacht van onze bevolking wordt gebracht.

Dr. Korteweg noemt op de eerste plaats de tabaksindustrie een tegenspeler van een eventuele actie tegen het roken door de jeugd. Ook in regeringskringen vindt men tegenspelers; begrijpelijk als men leest, dat in Engeland de tabaksbelasting jaarlijks ruim een miljard gulden opbrengt. De gevaarlijkste tegenspelers noemt hij echter de aan het roken verslaafden, die men welhaast als een nauw aaneengesloten internationale vereniging kan beschouwen en die een enorme invloed ten kwade uitoefenen. „Dat wij door het bewerken van de jeugd, bij wie nog geen verslaving aan het roken bestaat, dus het minst moeilijk succes moeten kunnen behalen, is duidelijk."

Het is de vraag, aldus de schrijver, of de minister in de beste positie verkeert om de leiding bij een actie tegen zwaar roken te nemen. Ten opzichte van officële propaganda wordt het publiek steeds gereserveerder. Maar onverschillig hoe men over de artsen in het algemeen denkt, iedereen heeft persoonlijk vertrouwen in zijn eigen huisarts. De voorlichting van de jeugd zal daarom in hoofdzaak door ouders, onderwijzer, schoolarts en huisarts moeten geschieden. De huisarts, die eerst de ouders en onderwijzers van de noodzaak moet overtuigen, neemt hierbij een sleutelpositie in.

De strijd tegen het onmatig roken zal heel moeilijk zijn, besluit dr. Korteweg. „Men rekene vooral niet op een spoedige daling van de sterfte aan longkanker. De meeste tegenwoordige ouderen zullen wel door blijven roken en gedurende de eerstvolgende tientallen jaren de hoogte van het sterftecijfer voor longkanker bepalen.

Zes doden tijdens voetbalwedstrijd

Jiquilisc. - Een gevecht tussen twee supporters gedurende een voetbalwedstrijd in Jiquilisc bij San Salvador ontaardde in een algemeen handgemeen waarbij zes personen werden gedood en verscheidene anderen min of meer ernstig werden gewond.

De vechtenden maakten gebruik van revolvers en messen en de politie-mannen konden niets uitrichten. Zelfs de spelers van de beide elftallen raakten in het gevecht gewikkeld.

Russische Spanjaarden terug naar huis

Moskou. - Ongeveer 1300 Spanjaarden, die sinds de Spaanse burgeroorlog als vluchtelingen in de Sovjet-Unie verbleven, hebben toestemming gekregen naar hun land terug te keren. Het S.S. „Krim" zal de refugiès op 20 september in Odessa aan boord nemen, vooropgesteld dat de Spaanse regering instemt met hun terugkeer. De Russische regering gaf voorts toestemming voor het vertrek van de Russische vrouwen die met Spanjaarden zijn getrouwd en de kinderen die uit deze huwelijk zijn voortgekomen.

Belastingvrij gebied

Melbourne. — Volgens de Melbourne Herald is de Australische regering van plan het gehele noordelijke deel van Australië voor de tijd van twintig jaar tot belastingvrij gebied te verklaren, om kolonisatie door blanken aan te moedigen. Op het ogenblik telt dit gebied, dat een miljoen vierkante mijl groot is, slechts 43.000 inwoners.

Guatemala maakt aanspraak op Belize

Ciudad Guatemala. — Een groep mensen uit Brits Honduras heeft een bezoek gebracht aan het Congres van Guatemala om er een petitie aan te bieden uit naam van de Associatie voor Vrij Belize, waarin Guatemala gevraagd wordt gebruik te maken van zijn legale rechten op Belize en waarin voorgesteld wordt dat Belize één vertegenwoordiger in het Congres van Guatemala zal krijgen.

Naar verluidt zou het Congres van Guatemala overwegen nota's te zenden naar de volksvertegenwoordigingen van andere Amerikaanse landen, in houdende het verzoek tot solidariteit met Guatemala in zijn claim op het gebied van Belize.

Parijs. — Volgens berichten uit Algerije zou de toestand aldaar de opstandelingen langzamerhand de moed gaan ontnemen. De leiders van de rebellen zouden met elkaar overhoop liggen en vooral verontrust zijn door de geruchten, dat president Nasser de Amerikanen zou hebben aangeboden zijn steun aan de opstandelingen stop te zetten indien de Verenigde Staten hem zouden helpen zijn prestige in de Suez kanaal kwestie te redden.

Rio de Janeiro. — De Braziliaanse staatsoliemaatschappij Petrobras, heeft een omvangrijk olieprogramma aangekondigd. In de komende vier jaren zullen 1454 nieuwe bronnen worden geboord, waarvan de totale kosten $420

„Ike and Dic

De Republikeinse Conventie Francisco is geheel volge verlopen. De bijeenkomst geen enkele verrassing gebracht hower en Nixon zijn keurig geko van een tegencandidaat voor het v sidentschap is feitelijk geen spr weest. Eisenhowers Adviseur voor wapeningszaken, Stassen, die de verneur van de staat Massachusetts ter, als Ike's „running-mate" be had willen zien, kreeg geen voet grond. In theorie was het een convention", maar in de praktijk alles tot in de puntjes geregeld.

In tegenstelling met de Convent Democraten was die der Republ niet spannend. De miljoenen Ameri die de gebeurtenissen in San Fra op het televisie-scherm volgden, ongetwijfeld minder geboeid da zij de „show" van Chicago voo kregen. De organisatoren va Republikeinse Conventie hebben ook al spoedig pogingen gedaa het schouwspel wat levendiger te worden. Zij hebben Eisenhower gen een dag eerder over te komen de president oorspronkelijk van was. Maar zelfs de aanwezigheid populaire „lijsttrekker" heeft nie nen voorkomen, dat de bijeenko San Francisco een zó saai verlo dat een Amerikaans commentator Republikeinse krant van een „ stamp convention" sprak.

De openingsrede, de zogenaamde note speech", die werd gehouden de gouverneur van de staat Wash Langlie, was gebouwd op twee th Enerzijds werd het vroegere „ leid" van de Democraten aan de gesteld, en anderzijds werden de kwaliteiten van Eisenhower hem geprezen. De president aldus de „ ter" had vrede gebracht, hij had werkgelegenheid geschapen dan vo voren, hij had hogere lonen m gemaakt, en hij had de natie een vaartspeil bezorgd dat in de ges schiedenis van de Verenigde Staten niet bereikt was. Dank zij de dyn buitenlandse politiek van de Re keinse regering, zo verklaarde g neur Langlie tenslotte, toonde het K lin zich de laatste tijd zo verzoe gezind.

De hele Republikeinse „ke speech" was bepaald gematig geleken bij de rede waarme verneur Clement van de staat Ten de Democratische Conventie te C opende. De „keynoter" mag Amerikaanse politieke spel altij verder gaan dan bijv. de kan voor het presidentschap, die strikter aan het partij-programma „platform", houdt. Maar een di in de oppositie is, kan zi eenmaal gemakkelijk feller uiten da partij die de regering steunt, en we ligt hierin dan ook de verklaring de vrij rustige toon van gouv Langlie's toespraak.

Intussen is echter voor een wat per geluid gezorgd door oud-pres Hoover, die de Democraten besch als een soort socialisten. En deze ge oerconservatieve en reactionair publikein ziet het socialisme „de gesluierde zuster van het com nisme". De term „socialist" wordt Hoover dan ook slechts gebruikt a vernietigend scheldwoord. De ha telijke rede van de oudste woo der van de Republikeinse Oude opende overigens geen nieuwe pe tieven voor de komende verk campagne van zijn partij. Hoover geliefd paradepaard op Republ Conventies, en men houdt hem aard in ere als de enige nog leven publikein die ooit vóór Eisenhower Witte Huis bewoond heeft, maar de vooruitstrevende, of liberale leden de partij — de „Young Turks" — hem niet meer helemaal au serieu zullen zij dat niet hardop zeggen.

Nu de Republikeinen „Ike and D hebben aangewezen om het Stevenson en Kefauver op men, is de voorlaatste fase van de gerekte verkiezingsprocedure be en kan de finale van de wedloop o presidentschap beginnen. Terwijl de publikeinen met de oude ploeg uitk doen de Democraten met een nieuw aan de race mee. De twee Democr hoofdfiguren vormen niet alleen nieuw team, omdat Kefauver nu vensons „running mate" is, maa omdat Stevenson nu allerminst m de oude reputatie van Truman zal nen.

Van vier personen, die het m bij de komende verkiezingscam betrokken zijn, is intussen Nixon tegenzeglijk de meest omstreden fi (In het eigen Republikeinse kamp hij ook nogal wat tegenstanders, welk voorbeeld de Eisenhower New York Times wil van Nixon weten). Op 6 november zal de grote slissing vallen, maar vóór die tijd een verwoede strijd gevoerd w waarbij men Stevensons kans op overwinning niet — zoals in 1952 voorbaat behoeft uit te sluiten.

Economische vooruitzichten voor het vierde kwartaal gunstiger in de V.S.

Verhoging van staalprijzen versterkt inflatiedreiging

(Bijzondere correspondentie uit New York)

De economische vooruitzichten in Amerika voor het vierde kwartaal van het lopende jaar zien er thans beter uit dan voordat het eerste halfjaar 1956 voorbij was. Deze opvatting kan men in verschillende kringen beluisteren, o.m. bij de First National City Bank of New York.

In het derde kwartaal '56 zullen de gevolgen van de staalstaking nog voelbaar zijn, maar voor het vierde kwartaal werken een aantal gunstige factoren, te weten: vele onzekerheden, die het zakenleven bezig hielden, zijn, nu de staalstaking voorbij is en de economie nog altijd in evenwicht is, opgelost. Door de staalstaking zijn in de tijd van een maand de staalvoorraden opgeruimd, iets wat anders veel langer had kunnen duren, waardoor een eventuele stagnatie had kunnen ontstaan. Voorts is de auto-industrie er eveneens in geslaagd haar voorraden nieuwe auto's te reduceren en men verwacht weinig moeilijkheden bij het introduceren van de modellen 1957, wat in de maanden oktober en november a.s. plaats zal vinden. Tenslotte het feit dat er vertraging is gekomen in het verkrijgen van staal voor lopende projecten heeft tot gevolg, dat de achterstand in de leveringen meer naar de toekomst wordt verschoven, zodat wat betreft deze belangrijke sector steun aan de economische activiteit zeker is tot in 1957 toe.

De president van de Bethlehem Steel Co heeft dan ook al gezegd, dat nu de staking in de staalindustrie voorbij is, de vraag naar staal zo groot zal zijn, dat deze bedrijfstak op haar topcapaciteit zal moeten werken. De vraag naar bepaalde staalprodukten is thans al hoger dan ooit tevoren en vooral de autofabrikanten behoren tot de grootste klanten in verband met de produktie van de nieuwe modellen.

Nu de 650.000 staalarbeiders en de 125.000 arbeiders in de van de staalindustrie afhankelijke ondernemingen weer geleidelijk aan de slag gaan, is het goed een globale balans van deze vrij korte staking op te maken.

In de eerste plaats moet het zeker als een winstpunt beschouwd worden, dat de arbeidscontracten tussen de staalmaatschappijen en de vakverenigingen thans voor een periode van drie jaar gelden. Men heeft hier een compromis bereikt, want de staalmaatschappijen wilden graag een termijn van 5 jaar zien vastgesteld, terwijl de vakverenigingen de contracten slechts een jaar wilden laten lopen zoals dit te doen gebruikelijk was. Het thans bereikte compromis geeft als voordeel, dat onvoorziene omstandigheden voorbehouden, er in drie jaar geen onderhandelingen, vergezeld gaande van eventuele stakingen, zullen behoeven te worden gevoerd.

Voor de arbeiders betekenen de nieuwe contracten bovendien een vrij belangrijke loonsverhoging.

Maar er zijn ook verliespunten. In de eerste plaats bedraagt het produktieverlies aan staal ca. 10 miljoen ton.

Een van de meest ingrijpende ongewenste gevolgen van de staalstaking en de daaruit voortvloeiende loonsverhoging is echter ongetwijfeld de verhoging van de staalprijzen. Zoals bekend kondigde United States Steel de grootste staalproducent in Amerika, een prijsverhoging aan van gemiddeld 8½ dollar per ton, dit is de grootste prijsstijging ineens, die ooit in de staalindustrie is afgekondigd en andere maatschappijen zullen ongetwijfeld dit voorbeeld volgen. Gegeven het feit, dat staal in zo veel produkten wordt verwerkt zal de prijsstijging haar invloed doen gevoelen op de gehele economie en de inflatiedreiging nog versterken.

Westinghouse Electric Co heeft b.v. al aangekondigd, dat zij de groothandelsprijzen van haar voornaamste produkten met 1 tot 10 procent zal verhogen. De detailprijzen zullen hiervan, aldus verwacht de mij zelf, zeker de gevolgen er van ondervinden. Zo zullen de hogere staalprijzen ongetwijfeld ook tot uiting komen in andere produkten, zoals b.v. auto's en men verwacht dan ook dat de modellen 1957 duurder zullen zijn.

Het bestuur van United States Steel heeft gezegd, dat men, ondanks de inflatiedreiging waar zij zich van bewust is geweest, toch tot prijsverhoging moest overgaan, gezien de stijgende kosten (waaronder de lonen), waarmee de maatschappij voortdurend geconfronteerd wordt. Sinds 1940 zijn de kosten per jaar met 8 1940 zijn de kosten per jaar met 8 % middeld slechts met ruim 5 % toenamen.

De staalstaking heeft nog een ander ongunstig gevolg, zij vormt een bedreiging van wat voor de staalindustrie in de Ver. Staten het beste staaluitvoerjaar sinds 1950 beloofde te worden. Immers de grote vraag uit het binnenland zal de export beperken.

Alhoewel de export van de Amerikaanse staalindustrie slechts een klein deel van de totale produktie bedroeg, namelijk nog geen drie miljoen ton bij een totale produktie van 62 miljoen ton, zal de beperking van de staalexport toch geen goed doen aan het streven van de Amerikaanse industrie om een plaats te veroveren op de buitenlandse markt.

De staalverschepingen gingen vooral naar Canada (een derde) en naar de Zuid-Amerikaanse landen, derhalve zullen deze landen de gevolgen van de staalstaking meer ondervinden dan de eigen verbruikers.

Dat de minder gunstige ontwikkeling in de autoindustrie in het lopende jaar haar sporen heeft achtergelaten moge wel blijken uit de resultaten van de drie grootste automaatschappijen:

De General Motors Corp. zag haar verkopen met 10 % dalen in het eerste halfjaar van 1956 vergeleken met de zelfde periode van 1955. De financiële resultaten daalden zelfs met 24 %. Toch moet men hierbij niet vergeten, dat de omzetten in het eerste halfjaar nog altijd de op een na hoogste waren in een dergelijke periode van de geschiedenis van de mij.

De resultaten van de Ford Motor Co daalden in het eerste halfjaar '56 met bijna 44 %. De omzet daalde met ruim 18 %, maar was ook hier de op een na hoogste in de geschiedenis van de mij.

De Chrysler Corp. kreeg echter wel de zwaarste klap, want zij zag haar resultaten met niet minder dan 73 % teruglopen in het eerste halfjaar '56, terwijl de verkopen met 24 % naar beneden gingen.

Parijs. — Vier Franse ontdekkers, die voor meer dan een jaar zullen gaan leven op de eenzame ijsvlakte van Groenland, zijn volgens berichten te Parijs ontvangen, maandag per parachute op hun voorlopige adres neergelaten.

De expeditie wordt geleid door Jean Dumont. Hun voorraden worden eveneens per parachute aangevoerd.

Per vlot over de oceaan

In 87 dagen zijn drie Canadezen op een uit stammen gebouwd vlot vanuit Canada de Atlantische Oceaan overgestoken. De laatste dertig dagen hebben zij geleefd van regenwater en zelfgevangen vis. Toch is de tocht goed afgelopen: alleen het allerlaatste stukje moesten zij de haven van Falmouth in Engeland worden binnengesleept. Op de foto boven links de kapitein van het vlot, de 29-jarige Henry Beaudot en rechts de 27-jarige „opvarende" Marc Modena. Op de onderste foto het vlot „L'Egare II" in de haven van Falmouth.

K.L.M. bereidt zich voor op het straaltijdperk

De bouw van de nieuwe motorwerkplaats der KLM met de voorbereiding waarvan men thans op Schiphol, de gemeentelijke luchthaven van Amsterdam, koortsachtig bezig is, kost NAf. 10 miljoen. Haar hallen zullen een hoogte krijgen van niet minder dan 10 meter. Dit laatste speciaal met het oog op de revisie van straal- en turbinemotoren, die in verticale stand gedemonteerd moeten worden.

Inderdaad is de nieuwe motorwerkplaats, die zal verrijzen op een fundament van 10 meter lange heipalen, geheel afgestemd op het straaltijdperk, dat de KLM volgend jaar binnentreedt. Van de bestaande motorschroefbank wordt reeds èèn tunnel geschikt gemaakt voor het proefdraaien van turbine-motoren en in 1960 zal een nieuwe motor-proefbank in gebruik genomen worden met twee tunnels voor straalmotoren, die een maximum capaciteit hebben van ...000 lbs trekkracht.

De nieuwe motorwerkplaats komt te liggen achter de thans in aanbouw zijnde hangar 10, die met zijn lengte van 200 meter de grootste hangar van Nederland wordt. Haar vloeroppervlak zal 12.000m2 gaan bedragen, met het magazijn mee 14.000 m2. De lengte wordt 136, de breedte 90 meter. Hoe de inrichting zal zijn en welke werktuigen er opgesteld zullen worden, wordt op het ogenblik bepaald aan de hand van een speciale maquette, die, in een schaal van 1 op 50, een duidelijke overzicht geeft van dit gigantische project. Vast staat al, dat een mechanisch ventilatiesysteem de hallen volkomen stofvrij zal houden.

Deelname van Argentinie bij Olymp. Spelen niet uitgesloten

Lausanne. — Argentinië zond aan het internationaal Olympisch Comite bericht dat de nationale sportbonden in begin september verkiezingen zullen houden voor een nieuw bestuur van het nationale Olympische comite. Argentinië was namelijk uitgesloten van de Olympische Spelen aangezien niet de sportbonden — zoals internationaal is voorgeschreven — het Argentijnse Olympische Comite hadden gekozen, doch de regering dit bestuur had benoemd.

Het Internationaal Olympisch Comite heeft nu medegedeeld dat er geen beletselen meer zijn voor de deelname van Argentinië.

IC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

36—31. „Wat kan die kerels bewogen hebben, ineens de heirbaan te verlaten? Ik voor mij vertrouw het zaakje niet!" gromt Thjalfi, terwijl hij met Eric seeds dieper het bos indringt. De Noorman haalt zijn schouders op. „De enige manier om dat te weten te komen, is hen te vinden", antwoordt hij. Met de boog klaar tot het schieten, baant hij zich een weg door de struiken, op de voet gevolgd door Wolf.

Beklemmend hangt de stilte van het bos om hen heen.

Af en toe doet een flauw zuchtje de bladeren even ritselen en zo gespannen is de aandacht van de beide mannen, dat zijn bij de minste beweging onmiddellijk scherp om zich heen turen. „Als we maar een spoor vonden!" merkt Thjalfi somber op. „Dit zoeken in het wilde weg is niets gedaan."

De woorden zijn nauwelijks uit zijn mond, als Wolf zacht begint te grommen. Snuffelend steekt het dier zijn neus in de lucht. „Ssst!" fluistert de Noorman, voordat Thjalfi zijn zware stem kan laten horen. „Wolf heeft iets geroken!"

Samen volgen ze de hond, die grommend door het struikgewas breekt en dan plotseling zachtjes jankend blijft staan. Ineens laat Thjalfi een verschrikte kreet horen. „Daar". fluistert hij „Daar ligt iemand".

Half onder een struik uit, steken de benen van een man. „Voorzichtig!" gaat de oude krijger met gedompte stem verder. „Dan kunnen we hem vanachter besluipen!"

Doch Eric schudt het hoofd. Aan de vreemde, onnatuurlijke houding heeft hij reeds gezien, dat zij voor deze man niet meer op hun hoede behoeven te zijn. Doch voor zij er op af kunnen gaan, begint Wolf hard te blaffen.

Tegelijkertijd ontstaat een heftige beweging in de struiken en een gestalte duikt uit het gebladerte op.

„Wolf! Pak hem!" schreeuwt de Noorman en grommend schiet de hond op de in geitenvellen gehulde gedaante af, die struikelend een goed heenkomen tracht te zoeken......

ARUBA

Laatste aanvullende begroting 1955 ingediend

Oranjestad. — Het Bestuurscollege heeft bij de Raad de zevende en laatste wijziging ingediend op de begroting van het dienstjaar 1955. Onder meer strekken de wijzigingen tot het terugstorten van ongeschikt gebleven credieten op de Kapitaaldienst in het Algemeen financieringsfonds voor werken van blijvende aard, tot een totaal bedrag van ƒ 230.000.—.

Verder werden enkele ramingen aangepast aan de werkelijke uitgaven. De belangrijkste van deze uitgaven betreffen uitgaven tengevolge van het vergroten van de wegenploeg in het kader van de werkverschaffing (ƒ 50.000.—), de dekking van het nadelig saldo van het veeteeltbedrijf te Wayacka (ƒ 25.650.—), terwijl verder enkele administratieve wijzigingen worden voorgesteld op de kapitaaldienst, hetgeen de overzichtelijkheid dient.

De hersengymnastiek-competitie

Oranjestad. — De gisteravond gehouden hersengymnastiekwedstrijd van Voz di Aruba, tussen teams van het Bestuurskantoor en Mercurius eindigde met een 14-9 overwinning van Mercurius. In deze tweede ronde van de competitie komen nu volgende week tegen elkaar uit de Damesclub Aruba en het Dominicuscollege. Over veertien dagen wordt deze ronde besloten met een ontmoeting tussen leerkrachten Protestants onderwijs en groep Oduber van de Lago Accountancy afdeling.

Ver. Suriname staat er goed voor

Oranjestad. — Waar blijkt dat sommigen een vorig bericht over de jackpots in de Club Suriname verkeerd interpreteren stellen wij er prijs op te verklaren, van de zijde van het Bestuur van de Vereniging Suriname vernomen te hebben, dat de Vereniging financieel zeer krachtig staat. Van grote moeilijkheden in verband met het verdwijnen van de jackpots kan dan ook in geen geval worden gesproken.

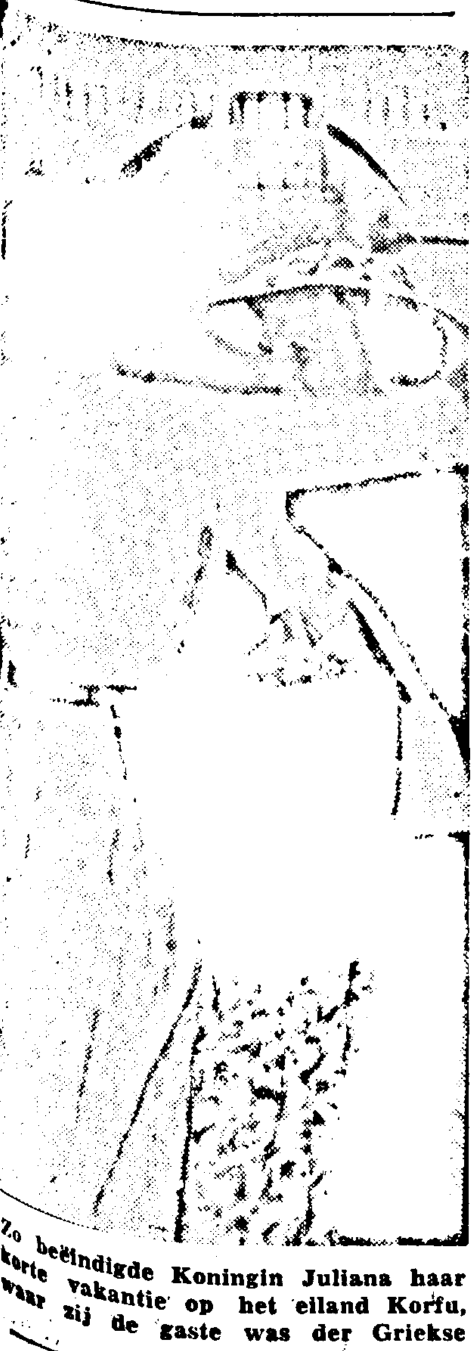
Overigens heeft de aandachtige lezer van ons bericht nimmer de indruk kunnen krijgen, dat wij ook maar een ogenblik aan de gezondheid van de Verenigingsfinanciën twijfelden.

Bridgedrive in Dakota-restaurant

Oranjestad. — Vrijdag 7 september wordt door Baardse Trading Company, agente van Heinekens bier weer een liefdadigheidsbridgedrive georganiseerd, dit keer in het restaurant van de luchthaven.

De opbrengst van de drive is bestemd voor een liefdadig doel (en wordt daartoe door Baardse Trading verdubbeld).

Alle bridgers zijn van harte welkom en kunnen zich vrijdagavond tot acht uur opgeven.

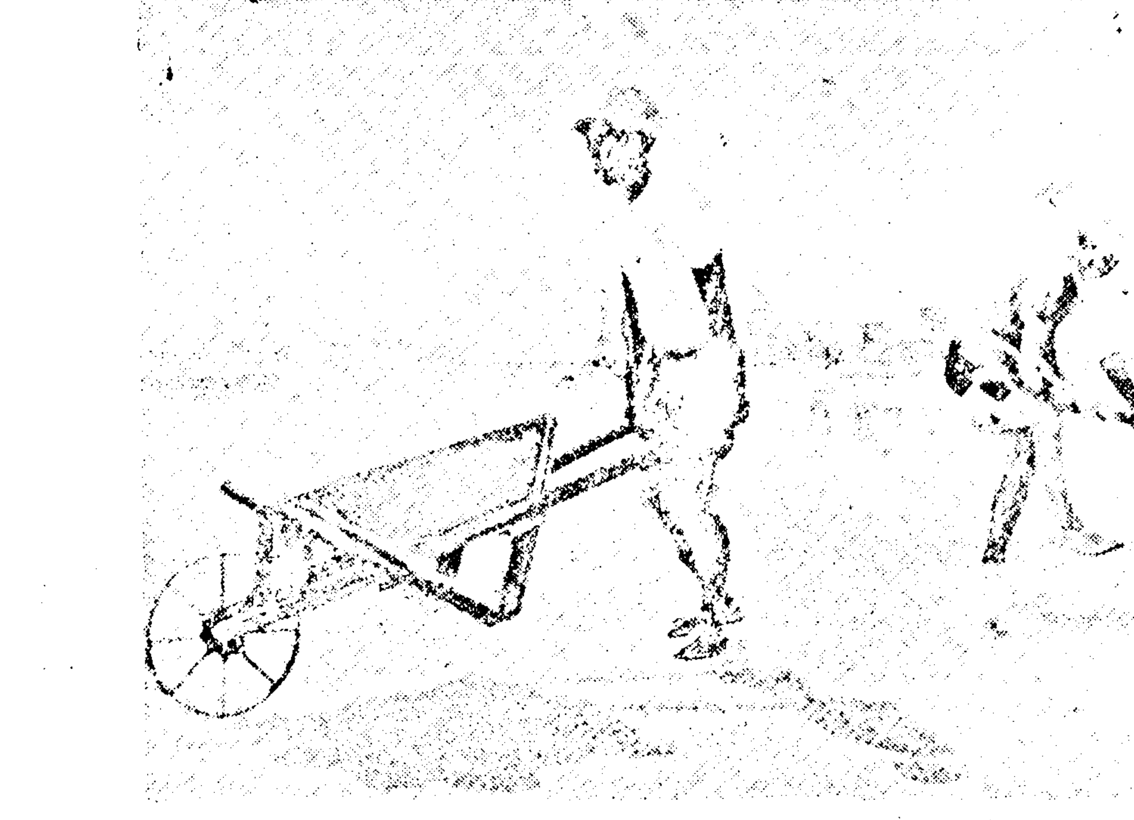
Zo beëindigde Koningin Juliana haar korte vakantie op het eiland Korfu, waar zij de gaste was der Griekse

Weer kinderroof in V.S.

Hamden. — In de staat Connecticut zoeken momenteel politie, leden van de FBI en vrijwilligers koortsachtig naar Cynthia Ruotolo, een kind van zes weken dat zaterdag is weggenomen uit een kinderwagen, die de moeder voor een winkel in Hamden had neergezet, toen zij boodschappen deed. Men gelooft niet dat het kind ontvoerd is met het doel een losprijs te krijgen, doch door een kinderloze moeder of iemand die een kind wil verkopen aan kinderloze echtparen.

Via de radio en de televisie worden voortdurend oproepen van de wanhopige ouders uitgezonden om het meisje terug te bezorgen.

Haiderabad. — Op ongeveer 100 kilometer van Haiderabad in India is zaterdag een brug onder een passerende trein bezweken, waardoor 92 mensen zijn omgekomen. De lokomotief, de kolenwagen en twee passagiers rijtuigen kwamen in het water terecht.

Nog een afbeelding van de schoolwandplatenserie van frater Cyriel. Arbeiders bezig met de winning van zout bij het Pekelmeer op Bonaire. In de lucht een vlucht flamingo's.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Verdediging van Lopes

Mijnheer de Redacteur,

Gelieve het onderstaande in Uw veelgelezen blad op te willen nemen, waarvoor bij voorbaat dank.

In welhaast alle hoofdartikelen, die de laatste tijd in Uw blad verschijnen, kunnen we venijnige steken onder water lezen, welke U aan het adres van de geachte afgevaardigde van de Bovenwinden, de heer H. I. Lopes, pleegt te richten.

Vooral wat de recente wijzigingen van het tarief van invoerrechten betreft, schijnt U het gemunt te hebben op hetgeen hij, volgens Uwe lezing, verklaard zou hebben tijdens de openbare behandeling in de Staten van bedoelde tariefswijzigingen.

Uw geschrijf geeft de indruk alsof U een bijzondere afbrekende campagne voor Uw politieke medestanders (K.V.P. en N.V.P.) tegen voornoemde afgevaardigde en achter de veilige beschutting van Uw redacteurstafel voert.

Als "insider", weet ik echter, dat de heer Lopes een volledig afschrift van het door hem in de bewuste openbare vergadering der Staten gehouden betoog aan U heeft laten overhandigen, binnen enkele minuten nadat hij dit betoog had uitgesproken.

Ik en zeer velen met mij, die de heer Lopes als een zeer kundige en bovenal oprechte persoon kennen, nodigen U, mijnheer de redacteur, uit om thans wel te willen doen wat U als verantwoordelijke redacteur in de eerste plaats had moeten doen, n.l. in extenso opnemen in Uw blad de tekst van het bedoelde betoog, al dan niet voorzien van verder commentaar, opdat Uw wijde lezerskring in staat gesteld worde zelf een oordeel daarover te kunnen aanmatigen.

Mijn inziens is dit *de* geboden wijze om Uw onpartijdigheid en "fairheid" aan te tonen ten opzichte van Uzelve, Uw lezers en in dit speciaal geval ook de heer Lopes.

Met beste groeten,
INSIDER

(Naschrift. — De geachte inzender houdt er geen rekening mede, dat de heer Lopes na zijn speech waarvan hij een afschrift verstrekte, nog enkele malen het woord heeft gevoerd. Daarvan verstrekte hij uiteraard geen afschrift, doch hij is er desondanks wel verantwoordelijk voor. Wanneer de notulen gereed zijn, zullen wij de geachte inzender zijn zin geven en daaruit de gewraakte zinsneden nogmaals aan de openbaarheid prijs geven.

Wij mogen inzender er op wijzen, dat N.V.P. en K.V.P. geen „politieke medestanders" van ons zijn. Integendeel. wij trachten geheel vrij van enige politieke beïnvloeding onze taak als katholiek dagblad te vervullen. Dat wij de beginselen, waarop de Curaçaose katholieke partij steunt, onderschrijven en aanhangen, is inmiddels vanzelfsprekend.

Wij zullen het inzender maar niet euvel duiden, dat hij de redacteurstafel een veilige beschutting noemt. Uit deze bewering blijkt wel voldoende, dat hij zelf nimmer op zulk een gevaarlijke en kwetsbare plaats heeft gezeten, anders zou hij zoiets nooit hebben durven zeggen. Dat hij daar overigens toch reeds iets van aanvoelt, blijkt wel uit het feit, dat hij zich achter een pseudoniem verschuilt. Iets wat wij hem inmiddels in het geheel niet kwalijk nemen.

Wij nemen aan, dat het de geachte inzender geen ernst is met zijn verzoek om thans nog de hele speech van de heer Lopes te gaan publiceren. Niet alleen is dit mosterd na de maaltijd, maar ook zouden er gesteld dat wij er toe overgingen hele redevoeringen in extenso op te nemen — belangrijker zaken te publiceren zijn dan hetgeen de heer Lopes in het hoogste college des lands gemeenlijk aan wijsheid lucht.)

Contact met Venus?

Berkeley, Californië. — Een Amerikaans radio-astronoom van de staatsuniversiteit van Ohio, dr John Kraus, heeft radioseinen van Venus opgevangen, die kunnen bijdragen tot de kennis van de toestanden onder de blijvende wolkenbanken, die de geheimzinnige planeet omgeven. De geluiden duren vaak langer dan een sekonde; soms met korte of langere tussenpozen, soms ook komen ze in reeksen door. Elke dag komt het hoogtepunt zeven minuten eerder dan de vorige dag, hetgeen zijn oorzaak vindt in de kortere omwentelingsduur van Venus om haar as. De geluidstoten die men in een luidspreker weergeeft, hebben de toonhoogte van de zogenaamde eengestreepte bes.

Goocheltoeren en verrassingen bij de strijd tegen inflatie in Engeland

Dividendbeperking ter sprake

(Van een correspondent te Londen)

Het pond sterling blijft nog steeds onder druk en uitgezonderd enige vrij exceptionele tekenen van verbetering in de monetaire toestand, zoals bijv. de aanzienlijke verlaging van de uitstaande afbetalingskredieten, is er globaal gezien weinig verandering waar te nemen. De middelen aanbevolen om de inflatie te bestrijden, maken een verwarrende indruk en het jaar 1956 zal dan ook zeker niet de geschiedenis ingaan als het jaar van de financiële en economische opheldering. Een vooraanstaand economist en financieel journalist heeft zelfs de oprichting bevolen van een nieuw economisch instituut om enige van de bekende oudere economen weer eens een paar van de elementaire principes bij te brengen. Hij voegde hier de enigszins onheuse suggestie aan toe, dat onder de verschillende vooraanstaande economen, financiers en politici, ook de minister van Financiën profijt zou trekken van een cursus om de kennis weer eens op te frissen, niet wat betreft een nieuwe economische richting, maar alleen met het oog op zijn eigen verklaringen, die hij heeft afgelegd voor hij zijn huidige hoge ambt bekleedde.

Het is waar, dat de eenvoudige problemen van sparen en zuinigheid thans het onderwerp schijnen te worden van een aantal fantastische interpretaties en opvattingen. Zo is onlangs het nakomen door de regering van de belofte om 100 miljoen pond te bezuinigen, geanalyseerd. Gebleken is toen, dat dit uitgelopen is op enkele goocheltoeren met 79 miljoen pond aan effectenverkopen, uitstel van uitgaven en gestegen heffingen. Immers enige dagen later werd een supplementaire begroting ingediend bij het Parlement voor 29 miljoen pond, hetgeen wil zeggen, dat dit bedrag toegevoegd moest worden aan de budgetaire uitgaven.

In verschillende afdelingen van het overheidsapparaat is men nu op bevel van hogerhand bezig met een bezuinigingswoede op zulke kleine dingen als postpapier en dergelijke, maar de miljoenendans gaat onverminderd door.

Er is nu ook een nationale beweging aan de gang om de prijzen te stabiliseren en vele grote concerns hebben verklaringen uitgegeven, waarin zij zich verplichten, behoudens gebeurtenissen, die buiten hun controle liggen, hun verkoopprijzen gedurende geruime tijd niet te verhogen.

De vraag rijst nu, gesteld dat de prijzen stabiel blijven, of de loon- en prijsspiraal dan ook werkelijk tot stilstand zal komen, want de bestaande inflatie kan men hiermee niet uit de wereld helpen. Als enige of zelfs alle prijzen stabiel blijven zal de monetaire druk nog blijven bestaan.

Het schijnt onmogelijk te zijn om dit te begrijpen, zelfs in kringen waar men beter zou moeten weten. Bijgeloof en legenden over deze materie blijken een langer leven te hebben dan de waarheid en de feiten.

Het is dan ook nauwelijks te verwonderen dat de kwestie van de dividendbeperking haar bedriegelijk hoofd weer heeft opgestoken.

Deze keer echter was het opmerkelijk, dat het balletje niet aan het rollen werd gebracht door de vakverenigingsleiders of door de leden van de Labour Partij in het Parlement, maar door de president van een bekende naamloze vennootschap.

Het gebeurde op de jaarlijkse vergadering van de Triplex Glass Co. De winsten van deze mij waren gestegen, maar het dividend was verlaagd. Verklaard werd van de zijde van het bestuur, **dat de mij nog steeds in een stadium van belangrijke uitgaven verkeert in verband met haar expansieplannen,** maar de voornaamste overweging om het dividend te verlagen werd gegeven door de president nl. de strijd van Engeland tegen de inflatie, waartoe iedere mogelijke financiële beperking nodig blijft.

Deze wonderlijke eeuw blijkt bijna iedere dag grotere, alhoewel niet altijd goede, verrassingen te produceren. Zo heeft men dan nu het voorrecht de president van een vennootschap te zien, die hoewel hij geacht wordt in het belang van de aandeelhouders te handelen, en hun dienaar te zijn, dergelijke rudimentaire begrippen afschudt om zijn plichten uit te breiden en een nieuwe roeping te vervullen, namelijk de verzorging van het algemeen belang.

Natuurlijk houdt het Verstand van deze „zakenman" zich niet met dergelijke futiliteiten bezig, als het afleveren van zijn produkten tegen lagere prijzen; zijn ambities grijpen veel hoger en hij wenst op hetzelfde niveau te staan als de minister van Financiën en samen met hem te strijden om zodoende allen te redden van een economische ramp. De eenvoudige vraag hoe 's lands acute ernstige ziekte, inflatie geheten, verholpen kan worden, als beschikbaar geld door de vennootschap wordt uitgegeven in plaats van door de aandeelhouders, kan dan maar beter achterwege blijven.

Van de inflatie uit bezien maakt het immers allemaal geen verschil wie geld uitgeeft, de regering, de onderneming, de belastingbetaler of de aandeelhouder, het enige wat ertoe doet is dat het uitgegeven wordt.

Men zal niet aan de volgende eenvoudige waarheid kunnen ontkomen: zolang men er niet in slaagt meer te produceren tegen lagere kosten is er op korte termijn geen kans om de inflatieproblemen de wereld uit te helpen. De andere geneeswijzen, aanbevolen op verschillend niveau, hoog of laag, zijn al te dikwijls alleen maar belachelijk.

Wervelstorm over Taipeh

Taipeh. — De hoofdstad Taipeh van Formosa is maandag getroffen door een wervelstorm, die voor miljoenen dollars schade heeft veroorzaakt. Er is 1 man omgekomen.

Vicenza. — Nabij Vicenza in Italië is een autobus in een 300 meter diepe ravijn gestort. Van de 27 inzittenden kwamen er 13 om.

Koninklijke gift

's-Gravenhage. — H.M. de Koningin en Z.K.H. de Prins der Nederlanden hebben aan het Nederlandsche Roode Kruis een belangrijke gift gezonden voor de nagelaten betrekkingen van de slachtoffers van de mijnramp in Marcinelle. Het bedrag dat op de girorekening 777 van het Nederlandsche Roode Kruis voor dit doel werd gestort, is in tussen gestegen tot Nf. 164.648,63.

Dit geld zal in overleg met het Rode Kruis van België gestort worden in een fonds waaruit de vakopleiding van de 450 vaderloos geworden kinderen wordt bekostigd.

Marine-mutaties

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is met ingang van vier september 1956 de vice-admiraal F. T. Burghard eervol ontheven van zijn functie van bevelhebber der zeestrijdkrachten en is de schout-bij-nacht met de tijdelijke rang van vice-admiraal H.H.L. Propper belast met de functie van bevelhebber der zeestrijdkrachten.

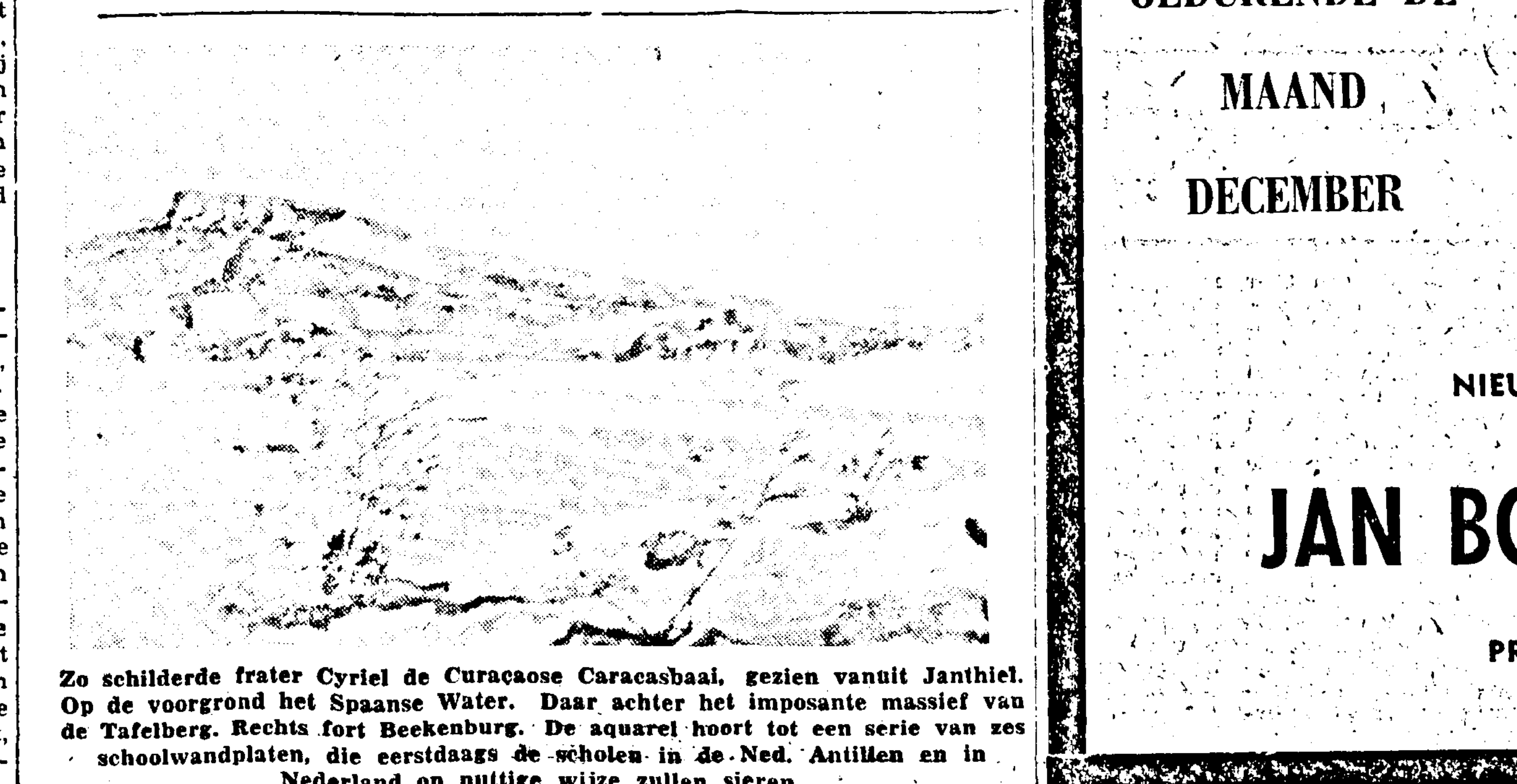
Essen. — Britse, Franse en Nederlandse politiemannen zullen tijdens de internationale politie tentoonstelling, die in Essen wordt gehouden, om beurten de leiding van het verkeer in de stad op zich nemen. Dit zal gedurende drie weken zo blijven.

In totaal nemen achttien landen aan de tentoonstelling deel.

Teciudad. — In Teciudad in Guatemala is aan drie misdadigers het doodvonnis voltrokken. Zij hadden de kassier van een ziekenhuis ontvoerd om zich van zijn kas meester te kunnen maken en de kassier daarna levend begraven.

Brussel. — Het Belgische persbureau Belga verneemt uit goede bron, dat Z.M. Koning Boudewijn het land voor enkele dagen zal verlaten.

Het Franse persbureau AFP meldt, dat de koning naar Spanje is vertrokken. Omtrent het doel van de reis geven beide bureaux geen bijzonderheden.

Zo schilderde frater Cyril de Curaçaose Caracasbaai, gezien vanuit Janthiel. Op de voorgrond het Spaanse Water. Daar achter het imposante massief van de Tafelberg. Rechts fort Beekenburg. De aquarel hoort tot een serie van zes schoolwandplaten, die eerstdaags de scholen in de Ned. Antillen en in Nederland op nuttige wijze zullen sieren.

Regionale conferentie te Havanna

Havana. — Maandag is in Havana de zesde regionale conferentie van Amerikaanse staten begonnen, die leden zijn van de internationale arbeidsorganisatie. Deze conferentie zal duren tot 15 september.

Op de conferentie zal o.m. een rapport besproken worden van de directeur-generaal der internationale arbeidsorganisatie over de sociale aspecten van de economische ontwikkeling der Amerikaanse landen; de scholing van de arbeiders, arbeiderswoningen en de activiteit van de organisatie in Noord- en Zuid Amerika in de afgelopen jaren.

Voorts zal het aandeel van de werkgevers en werknemers worden besproken in de programmas tot verhoging van de produktiviteit, alsmede de betrekkingen tussen werknemers en werkgevers en het vraagstuk der cooperaties.

Bus in ravijn

Bogota. — Een touringcar, die deelnam aan een snelheidswedstrijd is in nabijheid van Bogota in een ravijn gestort. Van de inzittenden werden 11 gedood en 20 gewond.

Prinses Irene op „Rocket" in actie tijdens het springconcours „Prijs der junioren" op het Internationale Concours Hippique te Rotterdam.

AMERIKAANS BASEBALL

Yankees en Redsox winnen beide wedstrijden van hun Doubleheaders

Drie homeruns van Hank Aaron in twee Milwaukee wedstrijden

Er werden gisteren in verband met de viering van Labour Day, 16 Major-League wedstrijden gespeeld, acht in de National League en tevens ook acht in de American League. Nadat de wedstrijden van de National League waren gespeeld, had er helemaal geen verschuivingen of veranderingen in de stand plaats gehad, daar alle clubs tenminste een wedstrijd wonnen. De Yankees wisten echter in de American League hun voorsprong te vergroten, toen zij tweemaal van de Baltimore Orioles wonnen, terwijl Cleveland een wedstrijd van de Kansas City Athletics verloor. Newyork staat thans 8-½ wedstrijden voor de Indians, en slechts een mirakel moet er plaats hebben, indien Cleveland de titel van de American League nog verovert.

De Yankees hebben dus de titel al practisch binnen.

Catcher Yogi Berra sloeg in de eerste wedstrijd van de Yankee „doubleheader" twee homeruns om Newyork aan een 6-1 overwinning te helpen terwijl Don Larsen met een 4-hitter de Yankees in de tweede wedstrijd aan een 3-0 overwinning hielp op de Baltimore Orioles. Johnny Kucks was de winnaar van de eerste wedstrijd en hij heeft thans 18 gewonnen en 7 verloren. Bill Skowron sloeg in de tweede wedstrijd een homerun. Mickey Mantle had gisteren drie honkslagen tijdens acht slagbeurten en sloeg geen homeruns. Uitgezonderd de Yankees waren het gisteren alleen de Boston Red Sox die beide wedstrijden van hun „doubleheader" wonnen.

Boston won de eerste wedstrijd met 7-5 van de Washington Senators en sloeg in de tweede wedstrijd een totaal van 20 honkslagen voor een 16-0 overwinning op dezelfde club. Jim Piersall was de man voor de Red Sox met een totaal van 8 Rbi's. Piersall sloeg in de eerste wedstrijd een homerun en Ted Lepcio sloeg er één in de tweede wedstrijd. De winnende pitchers waren Hurd en Brewer terwijl Stewart en Weisler voor de Senators verloren. Brewer won hiermede zijn 19de wedstrijd van het seizoen en maakt dus goede kansen om er 20 te winnen.

Alle andere clubs van de Major-Leagues verdeelden eerlijk de buit van hun „doubleheaders". De Chicago White Sox wonnen de tweede wedstrijd van hun „doubleheader" tegen de Detroit Tigers met 5-3, nadat zij de eerste met 11-8 hadden verloren. Al Aber won de eerste wedstrijd voor Detroit en Wilson verloor voor Chicago. Larry Doby, Minnie Minoso, Jim Rivera en Fred Hatfield sloegen in de tweede wedstrijd homeruns om Chicago aan hun 5-3 overwinning te helpen. Bob Keegan won voor Chicago en Steve Gromek verloor voor Detroit.

De Portorikein Vic Power sloeg twee homeruns om de Kansas Citij Athletics aan een 5-2 overwinning te helpen op de Cleveland Indians. De Athletics verloren echter de tweede wedstrijd met 2-1 van dezelfde Indians. Wynn won voor Cleveland en Wally Burnette verloor voor de Athletics.

De Milwaukee Braves en de Brooklyn Dodgers verloren en wonnen in de National League tegelijkertijd. De Dodgers wisten de eerste wedstrijd van hun „doubleheader" tegen de Pirates met 4-3 te winnen, maar verloren echter de tweede met 3-2.

De Cubaan Sandy Amoros won practisch de wedstrijd voor Don Bessent, de winnende pitcher, en de Brooklyn Dodgers toen hij 3 van de 4 runs binnen sloeg. Bob Friend verloor voor Pittsburgh. Bill Virdon sloeg voor de Pirates een homerun. De wedstrijd werd door Pittsburg vanaf de zesde inning onder protest uitgespeeld. De Pirates wonnen de tweede wedstrijd met 3-2 van de Dodgers. Elroy Face was de winnaar en Don Drysdale verloor voor de Dodgers. Bill Virdon had in deze wedstrijd 5 honkslagen voor een totaal van zeven achtereenvolgende „hits" gedurende de middag daar hij in de eerste wedstrijd tijdens zijn laatste twee slagbeurten ook beide keren had raakgeslagen.

De Cincinnati Redlegs handhaafden zich intussen ook 3 1/2 wedstrijd achter de Milwaukee Braves, toen zij de tweede wedstrijd van hun „doubleheader" tegen de Milwaukee Braves met 7-5 wonnen, nadat zij de eerste met 3-2 hadden verloren. De Braves scoorden hun derde en de winnende run van de eerste wedstrijd in het tweede gedeelte van de negende inning toen Hank Aaron, die al twee homeruns had geslagen, een „double" sloeg als eerste slagman van de inning. Eddie Mathews kreeg toen „a base on balls" en Joe Adcock volgde toen met de winnende honkslag welke Aaron binnenbracht met de derde run. Frank Robinson sloeg voor Cincinnati een homerun.

Een 2-run homerun van Ted Kluzewski won de tweede wedstrijd voor de Redlegs. Bobby Thomson sloeg een 2-run homerun voor de Braves en Hank Aaron had er ook één, voor een totaal van 3 in twee wedstrijden. Aaron heeft nu in totaal 24 homeruns geslagen gedurende het seizoen.

Verder wonnen de Chicago Cubs de tweede wedstrijd van hun „doubleheader" tegen de St Louis Cardinals met 8-0 nadat zij de eerste met 4-2 hadden verloren. En de Philadelphia Phillies wonnen hun eerste wedstrijd tegen de Newyork Giants met 5-1 maar verloren toen de tweede met 2-1.

Nederlandse zwemsters naar Melbourne

Amsterdam. — Na de afloop van de nationale zwemkampioenschappen heeft Nederlands Olympisch Comite besloten de volgende zwemsters en waterpolospelers uit te zenden naar Melbourne:

Honderd meter vrije slag: Hettie Balkenende, Cockie Gastelaars en Geertje Wielema.

Honderd meter rugslag: Jopie van Alphen, Jöke de Korte en Lennie de Nijs.

Honderd meter vlinderslag: Atie Voorbij.

Tweehonderd schoolslag: Ada den Haan en een tweede nog nader aan te wijzen zwemster.

Vier honderd meter vrijeslag: Hettie Balkenende en Mary Kok.

Vier honderd meter wisselslag estafette: Balkenende, Gastelaars, Wielema en een vierde later te noemen.

Er worden geen heren uitgezonden, behalve de waterpolospelers, die de volgende zijn: Bijlsma, van de Rob, van Gelder, Kniest, Lamme, Luchs, Mosterd, Muler, Smol, van der Tooren en Waalewijn.

Het Parool betreurt terugroepen van Gouverneur van TILBURG

„Hij kan nog nauwelijks ingewerkt zijn"

's-Gravenhage. — In een hoofdartikel over de kabinetsformatie opperde het dagblad „Het Parool" van maandag o.a. de principiële vraag „waarop wij — aldus het blad zelf geneigd zijn ontkennend te antwoorden" of het wel raadzaam is om ten behoeve van het Nederlandse politieke leven een beroep te doen op een gouverneur van Suriname, die pas aan het begin van dit jaar die belangrijke functie heeft aanvaard. Hierbij is, hetzij ter vermijding van mogelijk misverstand opgemerkt, niet in het geding de vraag of de heer van Tilburg naar onze mening bij uitstek de figuur is die Nederland in de gegeven omstandigheden behoeft om de leiding op zich te nemen, hetzij van een nieuwe regeringsploeg, hetzij van een departement. In onze ogen zou hij, man van alom erkende grote bekwaamheid als bestuurder, voor het tweede zonder enige twijfel in aanmerking komen, terwijl wij ten aanzien van de post van minister-president die twijfel wel bij ons voelen opkomen. Als politiek leider, en dat behoort in de democratie de premier te zijn, is immers de huidige Surinaamse gouverneur nooit bijzonder op de voorgrond getreden.

Het gaat ons hier echter om een vraag waarbij dit oordeel weinig ter zake doet, want zelfs al zou naar ieders oordeel Van Tilburg voor welke hem door de informateur toegedachte functie in het nieuwe kabinet ook, geknipt zijn, dan nog zouden wij het bezwaarlijk vinden hem van zijn hoge post terug te roepen op een moment, waarop hij zich ginds nog maar nauwelijks kan hebben ingewerkt. Het feit, dat hij in Suriname zich des ondanks in de paar maanden dat hij daar verblijft al een goede naam verwierf, versterkt ons alleen maar in onze mening. De zelfstandig geworden rijksdelen in de West zoeken nog met enige moeite en tastenderwijs de weg naar een goed functionerend democratisch bestel.

De moeilijkheden zijn daarbij talrijk en aan spanningen van velerlei aard ontbreekt het niet. De gouverneur kan in die omstandigheden, als hij behalve bekwaam ook tactvol is, als hij terdege weet waar de grenzen zijner bevoegdheden liggen, in zijn functie van boven de partijen staand raadsman een rol van betekenis spelen. Alles wijst er op dat deze rol daarginds Van Tilburg goed afgaat en dat de Surinaamse samenleving dat in brede kring weet te waarderen.

Moet dan als juist iedereen op dreef komt, deze speler worden weggeroepen om in het moederland met een andere taak te worden belast?

Wij kunnen ons begrijpen dat de informateur, voor wiens moeilijkheden wij een open oog hebben, voor hepaalde posten in zijn extra parlementair kabinet heeft omgezien naar figuren, die niet in de hitte van de Nederlandse politieke strijd hebben gestaan. Maar dat hij aan wie men een bijzondere persoonlijke belangstelling toeschrijft voor de West, daarom een beroep heeft moeten doen op een pas opgetreden gouverneur, dat zouden wij een misgreep willen noemen, zolang niet volstrekt vaststaat — en het staat ons inziens niet vast — dat de heer van Tilburg de enige is die uitredding kan brengen — aldus het Amsterdamse dagblad „Het Parool".

Nederlands elftal

's-Gravenhage. — Het voorlopig Nederlands voetbalelftal dat op 5 september tegen Karlsruhe zal uitkomen in een oefenwedstrijd voor de wedstrijd tegen Zwitserland, is als volgt samengesteld:

Doel: de Munck van Fortuna; Achter: Wiersma van PSV en Kuys van NAC; Midden: Notermans van Fortuna, van der Hart van Fortuna en Klaassens van VVV; Voor: van der Kuyl van Ajax; Bosselaar van Sparta, Cor van der Gijp van Feyenoord, de Wit van Willem II en Koopal van Willem II.

Ciudad Mexico. — In Ciudad Mexico zal van 5 tot 11 september het twintigste internationale congres voor geologie gehouden worden, waar aan vertegenwoordigers uit 70 landen zullen deelnemen.

Paramaribo helpt

's-Gravenhage. — Onder de „Paramaribo helpt" meldt het PTT van maandag: "Het vorige jaar proefuitzendingen van de radioverbinding Australie-Nederland gehouden. Het gebeurde in dezelfde periode waarin dit jaar de Olympische Spelen zullen plaats hebben. De ontvangst in Nederland was wisselvallig. Het betrof een rechtstreekse uitzending. De technische dienst van de PTT kwam onze radiomensen toen opmerken op een mogelijkheid die andere landen niet hebben, naar Nederland. Dat was de zender te Paramaribo als tussenstation kan fungeren.

Er is opnieuw geexperimenteerd. Paramaribo wordt straks het steunpunt bij de Olympische uitzendingen. Bij het Koninklijk bezoek aan Suriname leverde deze radioverbinding uitstekende resultaten op.

Moss won Grote Prijs van Italie

Monza. — De Grote Prijs van Italië is gewonnen door de Brit Stirling Moss met Maserati. De Argentijn Fangio werd tweede, maar bezette de eerste plaats in het eindklassement van de wereldkampioenschappen voor coureurs. De Grote Prijs van Italië was de laatste race, die voor dit klassement geldt van dit jaar.

BEKENDMAKING

Bij de Politie in de Nederlandse Antillen bestaat voor mannelijke Nederlanders gelegenheid voor dienstneming als

ADSPIRANT-AGENT

EISEN:

Leeftijd 21 tot en met 28 jaar;
Lengte, tenminste 1.75 meter;
lichamelijk geschikt zijn;
Voldoende algemene ontwikkeling bezitten;

Gedurende het eerste jaar worden de adspiranten opgeleid tot agent van politie 2e klasse.

Bezoldiging bij indienstreding:

Ongehuwd: Bezoldiging fl. 1944.— per jaar. Duurtetoeslag 1942 fl. 1848.— per jaar.
Gehuwd: Bezoldiging fl. 1980.— per jaar. Duurtetoeslag 1942 fl. 2208.— per jaar.

Bezoldiging als agent van politie 2e klasse:

Ongehuwd: Bezoldiging fl. 2436.— tot 2880.— per jaar met duurtetoeslag 1942 van fl. 2220.— tot 2472.— per jaar.
Gehuwd: Bezoldiging fl. 2700.— tot 3600.— per jaar met duurtetoeslag 1942 van fl. 2796.— tot 3408.— per jaar.
Bovendien de voor ambtenaren vastgestelde kindertoelage, en kindertoelage ad. fl. 120.— per jaar.

Eigenhandig geschreven sollicitaties (niet getypt) met bijvoeging van een uittreksel geboorteregister vóór 1 November 1956 in te dienen bij de Hoofdcommissaris van Politie te Willemstad op Curaçao.

De hoofdcommissaris van Politie
M. W. van 't HOF.

De zetel van Westminster

Zal Mgr. Heenan opvolger worden van kardinaal Griffin?

Benoeming nieuwe aartsbisschop niet op korte termijn verwacht

Londen. - Reeds voordat het stoffelijk overschot van Kardinaal Griffin was bijgezet in de crypte onder de Kathedraal van Westminster, werd er onder Engelse katholieken druk gesproken over de opvolging. Men vraagt zich af of zich ditmaal zal herhalen wat geschiedde bij de benoeming van de in overleden aartsbisschop van Westminster. Toen namelijk Bernard Griffin, hulpbisschop van Birmingham, werd benoemd tot Aartsbisschop van Westminster heerste er onder de katholieken van Engeland, Schotland en Wales grote verbazing over deze benoeming van een vrijwel onbekende bisschop. Dat de keuze juist was bleek spoedig. En nu vraagt men zich af of wederom een vrij onbekende zal worden benoemd. Men verwacht niet een spoedige benoeming misschien tegen het einde van het huidige jaar.

Onder degenen waarvan de namen wel eens zouden kunnen worden geplaatst op de „verlanglijst" welke door het diocees van Westminster naar het Vaticaan zal worden gezonden wordt onder meer genoemd aartsbisschop Grimshaw die de gedachtenisrede uitsprak na de requiemmis voor de overleden kardinaal. Hij is zeer gezien, maar het feit dat hij bisschop is van Birmingham maakt zijn benoeming in Westminster onwaarschijnlijk. Het zou opvallend zijn indien wederom een bisschop uit het Birminghamse diocees zou opvolgen in Westminster. Eveneens hoort men Bisschop Heenan van Leeds noemen onder de mogelijke kandidaten. Hij is slechts 51 en hij is Londenaar en werkte bijna twintig jaren in de zielzorg in het Londense East End waar hij buitengewoon bemind was. Hij heeft zeer veel gedaan voor de inwendige missie in Engeland, welke grotendeels door hem werd georganiseerd. Hij is ook bekend onder niet-katholieken door zijn uitmuntende redevoeringen en zijn optreden voor radio en televisie. Een figuur die onder andere omstandigheden zeker in aanmerking zou komen is aartsbisschop Godfrey van Liverpool, het oudste lid van de Britse hiërarchie, een zeer geziene persoonlijkheid, en gedurende veertien jaar diplomatiek vertegenwoordiger van het Vaticaan bij de Britse regering. Maar hij is zesenzestig jaar oud en is eerst kort geleden benoemd tot bisschop van het overwegend protestantse Liverpool. In niet-katholieke kringen zou de benoeming van bisschop Beck van Salford welkom zijn. Hij heeft vele vrienden onder prominente niet-katholieken, vooral in het parlement. Hij is een geleerd, bescheiden en beminnelijk man, maar ook hij is slechts korte tijd geleden benoemd tot bisschop van Salford.

Niet katholieke lof op Kardinaal GRIFFIN

Daags na de begrafenis van kardinaal Griffin verscheen er in het Liberale dagblad de Manchester Guardian een ingezonden stuk van niet-katholieke zijde waarin de nagedachtenis van de ontslapene werd geprezen. Het luidde als volgt: „Mag een Anglikaan, vanuit eigen standpunt, hulde brengen aan de grote hoedanigheden en het staatsmanschap van wijlen Kardinaal Griffin? Iemand die betrokken was in de pogingen op het terrein van de godsdienstvrijheid kwam ik herhaaldelijk in aanraking met tekenen van de zijde van de kardinaal op dit gebied. Hij greep het Anglikaanse standpunt, al schoon hij dit niet deelde; zijn standpunt was dat slechts in een gezonde overgang mogelijk was en niet een plotselijke overgang. In een een minder gezonde staat van man zou dit slechts een uiting geweest zijn van vijandigheid, maar in hem het minst bij Kardinaal Griffin, die het meer dan slechts toe om het des te meer diepgaand te bestuderen en te onder ogen te zien. Een periode van onrust en onzekerheid heeft veel ongerustheid veroorzaakt onder de leden van de Anglikaanse clerus en er is de kans van een gestadige overgang van leden van deze groep naar Rome. Sedert het besluit van de Convocatie tot de beslissingen welke de Synode van de Staatskerk een jaar geleden nam ten aanzien van Zuid-India. Van een of twee van deze bekeerlingen hoorde ik omtrent hun ervaringen met de zijde van katholiek geworden waren, en onder de indruk van wat ik hoorde omtrent de persoonlijke edelmoedigheid en belangstelling van de Kardinaal, die steeds werkte hard om duidelijk te maken waar het om ging en om posities te duidelijken. Tegelijkertijd toonde hij geen openlijke vijandige gezindheid ten aanzien van de Anglikaanse Kerk en was altijd bereid met Anglikanen samen te werken op het gebied van gemeenschappelijke civiele belangen". Zijn verder besluit zijn merkwaardig schrijven met uiting te geven aan zijn teleurstelling dat de tijd voor grote kerkvorsten voorbij schijnt te zijn en dat Kardinaal Griffin nog behoorde tot de categorie van de leiders die zijn heengaan een belangrijke slag betekent voor de wereld".

De ondergrondse verbinding tussen de beide oevers van het Noordzeekanaal bij Velsen is een feit. Na de verwijdering van de kopwanden der zuidelijke tunneldelen kan men nu onder het kanaal doorlopen. Er zullen in totaal drie van deze tunnels komen, een spoorweg-tunnel en twee eenrichtingverkeerstunnels voor het wegverkeer.

RINGLING GEEFT DE STRIJD OP

(Van een correspondent)

Het grootste circus van de wereld, Ringling Brothers Barnum & Bailey, heeft als zodanig opgehouden te bestaan. Weliswaar is nog een nieuwe show geprojecteerd voor het volgende seizoen, die naar traditie op 3 april 1957 in Madison Square Garden te New York haar première zal beleven, maar onder de gescheidenis van het grootste circus is definitief een streep gezet. Al komt dit besluit van de directie, na al de moeilijkheden en tegenslagen der laatste jaren, niet onverwacht, toch heeft het bericht in de Amerikaanse pers grote opschudding verwekt en is het grote publiek geschokt. Want de gigantische onderneming van Ringling Brothers Barnum & Bailey, "The greatest show on earth," was niet alleen voor Amerika, maar tot ver daarbuiten een begrip geworden. Zij belichaamde een uniek stuk circushistorie, zowel van de Ringlings als de legendarisch geworden Barnum & Bailey.

De gebroeders Ringling waren afkomstig uit Mc Gregor, een plaatsje aan de Mississippi, het zevental zonen van een uit Duitsland geëmigreerde zadelmaker. Dit beroep van de vader bracht hen in contact met telkens weer de reizende circussen, die op hun tournee Mc. Gregor bezochten. De artisten waren royaal met vrijkaarten en zo raakten de jongens Ringling al vroeg in de ban van die vluchtige, geheimzinnige wereld, die als een kortstondige begoocheling over hen kwam en niet meer uit hun gedachten ging. En zij rijpte bij allen gelijktijdig, van de oudste tot de jongste, ook al verschilden die veertien jaar in leeftijd, het vaste besluit om gezamenlijk een circus te beginnen. Zij bleven daar bij en een voor een gingen de broers in het vak, de een als jongleur, de ander als clown, een derde als muzikant. Later vormden zij een reizende troep, die in de openlucht voorstellingen gaf. Een paard en een beer werden aangekocht en gedresseerd. En toen de leeuw de have zelfs met een olifant werd uitgebreid, was langzamerhand de jeugddroom verwerkelijkt en begon het echt op een circus te lijken.

Voor de hard werkende broers liet het succes niet op zich wachten, elk seizoen breidde de onderneming zich uit en in het begin van deze eeuw behoorden zij reeds tot de allergrootsten. Maar hun carrière ging nog verder; zij wilden de eerste zijn. En die kans kwam in 1908 met de aankoop van Barnum & Bailey, dat nog altijd onbedreigd aan de top had gestaan. De broers voegden de beroemde naam aan hun circus toe, waarmee het doel van het leven was bereikt: Ringling Brothers Barnum & Bailey was in naderhand „the greatest show on earth", het grootste schouwspel op heel de wereld.

De roem van Barnum & Bailey was die van Ringling lang vooruit gegaan. De opkomst van beide compagnies, Phinias Taylor Barnum en de 31 jaar jongere James A. Bailey vormt al evenzeer een fantastische geschiedenis, helemaal Amerikaans. Zij waren de koningen van de show, van de reclame, van de bluf, met altijd het grootste, het mooiste, het zeldzaamste, en stormachtig groeiden zij van succes naar succes. Nog leeft de herinnering aan „Generaal" Tom Thumb, aan Jenny Lind, de Zweedse nachtegaal, en aan de tournee, welke het reuzencircus omstreeks de eeuwwisseling heeft gemaakt door verschillende landen van Europa. In 1901 was daarbij Nederland aan de beurt: tussen de première, 31 augustus in Groningen, en de laatste voorstelling, 31 oktober in Maastricht, werd in 18 plaatsen opgetreden, meestal slechts één dag, alleen in Amsterdam, op „Oud-Roosenburgh" in Watergraafsmeer, acht dagen. Barnum & Bailey bood drie verschillende attracties: het eigenlijke circus, de menagerie en de abnormaliteitenshow, de z.g. wondermensen, zoals het levende skelet, de menselijke mastodont, de poedelman, het levende speldenkussen. Het is voor onze ouders en grootouders een sensatie van de eerste rang geweest, niet alleen door de voorstellingen, maar ook de indrukwekkende organisatie van dit geweldig spektakel, dat zich als een leger in opmars verplaatste, in minimum van tijd opgebouwd van stad naar stad en van land naar land.

Maar met de Europese tournee had Barnum & Bailey toch te hoog gegrepen. Na de terugkeer in Amerika was zijn positie ernstig verzwakt. En zo kwam het voor Ringling de grote kans om het in 1908 in eigendom te verkrijgen. Vandaag is van de zeven broeders Ringling niemand meer in leven. Ook de enige zuster Ida is overleden. Zij was getrouwd met de groothandelaar in tomaten North, en de oudste zoon uit dit huwelijk nam in 1947 de leiding in handen, zich noemende John Ringling North. Hij heeft de zware concurrentiestrijd om de gunst van het verwende Amerikaanse publiek echter niet kunnen houden. „Het reizend tentcircus", zo heeft hij verklaard, „is uit de tijd",

Het grootste schouwspel ter wereld ten einde